

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ
จังหวัดสุพรรณบุรี

นางสาวดวงกมล โพธิ์พันธุ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2562

The Effects of Cooperative Learning Management with the Use of STAD
Technique on Learning Achievement in the Topic of Words Starting
with Combined Consonant Sound of Prathom Suksa III Students of
Nong Ya Sai Consortium Schools in Suphan Buri Province

Miss Duangkamon Phophan

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2019

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

ชื่อและนามสกุล นางสาวดวงกมล โพธิ์พันธ์
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณณี ยะทะกร

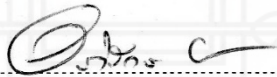
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2563

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

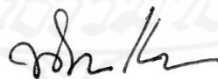
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณณี ยะทะกร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุษะมาน)

(รองศาสตราจารย์ ดร.นรินาถ แสนสา)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี
ผู้ศึกษา นางสาวดวงกมล โพธิ์พันธุ์ รหัสนักศึกษา 2602101004
ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณีย์ ยะหะกร ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี
ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้า
ไซ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 13 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือการวิจัย
ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ จำนวน 5 แผนและ (2)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบเครื่องหมาย

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ หลังเรียน
สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย ประถมศึกษา

Independent study title: The Effects of Cooperative Learning Management with the Use of STAD Technique on Learning Achievement in the Topic of Words Starting with Combined Consonant Sound of Prathom Suksa III Students of Nong Ya Sai Consortium Schools in Suphan Buri Province

Author: Miss Duangkamon Phophan; **ID:** 2602101004;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent study advisor: Dr. Suwannee Yahakorn, Associate Professor;

Academic year: 2019

Abstract

The objective of this research was to compare learning achievements in the topic of Words Starting with Combined Consonant Sound of Prathom Suksa III students of Nong Ya Sai Consortium schools in Suphan Buri province before and after learning under the cooperative learning management with the use of STAD technique.

The research sample consisted of 13 Prathom Suksa III students in an intact classroom of a school in Nong Ya Sai Consortium in Suphan Buri province, obtained by cluster sampling. The research instruments were (1) five learning management plans for the cooperative learning management with the use of STAD technique in the topic of Words Starting with Combined Consonant Sound, and (2) a learning achievement test in the topic of Words Starting with Combined Consonant Sound. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and sign test.

Research findings showed that the post-learning achievement in the topic of Words Starting with Combined Consonant Sound of the students was significantly higher than their pre-learning counterpart achievement at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Cooperative learning, STAD technique, Learning achievement, Thai language, Prathom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้โดยผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณีย์ ยะหะกร ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทาง และติดตาม การศึกษาค้นคว้าอิสระอย่างใกล้ชิดเสมอมา พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็น ตลอดจนแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในทุกขั้นตอนจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและซาบซึ้ง ในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นางจิตต์อำพร โสทรจิตรี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดไทร นางสุภาพ พุ่มสาขา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลด่านช้าง และนางพรทิพย์ ยางสุด ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานนิเทศและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักเขตสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ที่กรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะอันเป็น ประโยชน์ในการสร้างและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครูและบุคลากร รวมถึงขอขอบใจนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่าง โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการ ทดลองใช้เครื่องมือ รวมทั้งให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้อย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดาและกัลยาณมิตรทุกท่านที่สนับสนุน ช่วยเหลือและให้ กำลังใจจนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ดวงกมล โพธิ์พันธุ์
ธันวาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	6
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดลำพันบอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	7
การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)	13
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	22
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46

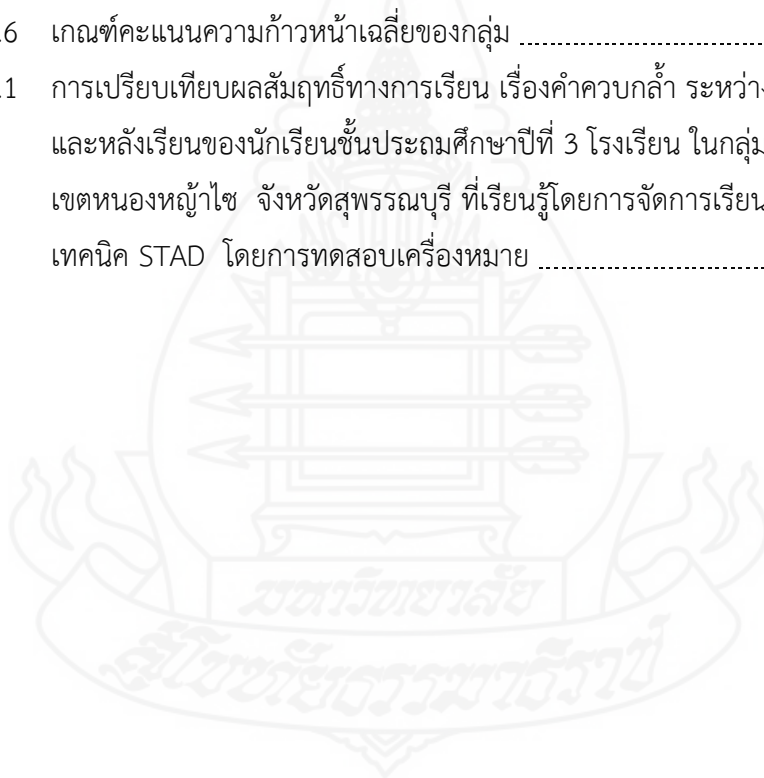
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	48
สรุปการวิจัย	48
อภิปรายผล	48
ข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม	51
ภาคผนวก	56
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
ข ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ.....	62
ค แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้.....	75
ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้.....	82
จ แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อน และหลังเรียนเรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	93
ฉ คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	99
ประวัติผู้ศึกษา	101

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน 9
ตารางที่ 2.2	มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลง ของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ 10
ตารางที่ 2.3	โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดลำพันบอง 11
ตารางที่ 2.4	โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดลำพันบอง 12
ตารางที่ 2.5	เกณฑ์คะแนนพัฒนาการ 26
ตารางที่ 2.6	เกณฑ์คะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่ม 27
ตารางที่ 4.1	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบล้ำ ระหว่างก่อน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ในกลุ่มสหวิทยา เขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD โดยการทดสอบเครื่องหมาย 46

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เอกลักษณ์ประจำชาติไทยนอกจากขนบธรรมเนียมประเพณี การแต่งกายและสถาปัตยกรรมแล้วนั้น ภาษาไทยก็ถือเป็นอีกหนึ่งสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในไทยได้อย่างสันติสุข รวมถึงเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง โดยมีการบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรม อันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป(หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560). 2560, น. 37)

ภาษานับเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากภาษา เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์และสร้างมวลประสบการณ์ให้แก่ผู้ใช้ ซึ่งผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาไทยดี จะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาและดำเนินชีวิตประจำวันได้ ซึ่งคนไทยทุกคนควรตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ควรทำความเข้าใจ ศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะการฟัง การดู การพูด และการเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ ทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2552, น.75)

การสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการรับเข้ามา คือ การอ่าน และการฟัง กับทักษะที่ถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียน โดยเฉพาะการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์ทุกด้าน และ ทุกโอกาสทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การปกครอง อาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิดของคนเรามากยิ่งขึ้น การแก้ไขปัญหาการพูดการอ่านไม่ชัดเจนและการเขียนต้องเริ่มศึกษาถึงสาเหตุ นั่นคือ ศึกษาปัญหาที่ทำให้เด็กออกเสียงไม่ชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียงและการเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ร ล ว คำควบกล้ำเป็นปัญหามากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา หากไม่เร่ง

ปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริมให้เยาวชนของเราเห็นความสำคัญของคำควบกล้ำ ปัญหาดังกล่าวจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเรื่อย เป็นการทำให้ลายวัฒนธรรมทางภาษา เป็นการทำให้ลายระเบียบกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ของภาษาไทยให้หมดไป การออกเสียงผิดทำให้ความหมายผิดแล้วความไพเราะสุนทรียทางภาษาก็หยาบลดลงไปด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะนักเรียนของสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ ซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ใช้ภาษาท้องถิ่นของชาวลาวครั้ง จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในการอ่านคำควบกล้ำมากเนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่พูดภาษาถิ่น ออกเสียงพูดห้วน ๆ สั้น ๆ จนเกิดความเคยชิน คำที่มักออกเสียงผิดเป็นประจำ เช่น ไม้กวาด ออกเสียงเป็น ไม้ฝาด, ขวักไขว่ ออกเสียงเป็น ฝักไฟ, ปลา ออกเสียงเป็น ปา หรือ ครู ออกเสียง เป็น คู เป็นต้น ซึ่งผิดตามหลักการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่จะต้องออกเสียงพร้อมกันทั้งสองตัว และเมื่อนักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องจึงส่งผลให้เขียนไม่ถูกต้อง ทำให้เกิดความผิดพลาดจากการสื่อสารได้

จากรายงานการทดสอบความสามารถพื้นฐานของนักเรียนระดับชาติ (National Test: NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้านภาษา (Literacy) ปีการศึกษา 2560 – 2562 พบว่าค่าเฉลี่ยระดับคะแนนของนักเรียนในสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซนั้นยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้ที่ ร้อยละ 80 ซึ่งพบว่าปีการศึกษา 2560 ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 48.96 ปีการศึกษา 2561 ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 62.21 และปีการศึกษา 2562 ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 64.57 ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ได้กำหนดไว้

และจากประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดลำพันบอง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้องชัดเจน จึงควรหาทางแก้ไขและฝึกฝน เพราะถ้าปล่อยให้เด็กมีจุดอ่อนในเรื่องนี้ จะมีผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาไทย โดยอ้างอิงจากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนวัดลำพันบอง ปีการศึกษา 2560 – 2562 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับผลการเรียนในระดับ 3 ขึ้นไป ในปีการศึกษา 2560 นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 61.54 ปีการศึกษา 2561 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 66.67 และปีการศึกษา 2562 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 64.71 ซึ่งยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินของทางโรงเรียนซึ่งตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้น อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เป็นต้นว่ากิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ครูขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแนวคิดวิธีการสอนที่ยังไม่เหมาะสมและดึงดูดนักเรียนเท่าที่ควร อีกทั้งนักเรียนไม่เห็นความสำคัญในการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพราะดูไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ดังนั้นผู้สอนจึงควรปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้และความสุขในการ

เรียน ซึ่ง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) ถือเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่น่าสนใจ ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันสมาชิก ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน และรับผิดชอบต่องานของกลุ่มโดยที่สมาชิกกลุ่มจะได้รับผลประโยชน์จากการทำงานร่วมกัน เท่า ๆ กัน โดยผู้วิจัยสนใจการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งถือเป็นหนึ่งในวิธีการสอนของรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ (cooperative learning) ที่มีประสิทธิภาพและการประสบความสำเร็จ เน้นการให้ความช่วยเหลือในทีมมากกว่าการแข่งขันตัวต่อตัว ใช้การทดสอบสั้นๆ ใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามทฤษฎีของ สลาวิน (Slavin.1995, น. 2-7) โดยการจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ 4-5 คน สมาชิกแต่ละกลุ่มมีผลการเรียนคละระดับความสามารถทางการเรียน สูงปานกลาง และ ต่ำ แต่ละคนภายในกลุ่มมีการร่วมมือ ช่วยเหลือกันทำงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของกลุ่ม ครูผู้สอนจะนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ หลังจากเรียนแต่ละเนื้อหา นักเรียนต้องทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนของสมาชิกในทีมมารวมกัน นักเรียนที่ตอบคำถาม หรือปฏิบัติกิจกรรมได้ดีขึ้นจะได้คะแนนพิเศษเป็นรางวัล มุ่งเน้นการประสบความสำเร็จเป็นกลุ่ม

จากปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ตามที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำมาจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำผลการทดลองที่ได้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

3. สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

4.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวนนักเรียน 224 คน จัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 13 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

4.2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.3 เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

การอ่านและเขียนสะกดคำ คำควบกล้ำ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้ 1.ชนิดคำควบกล้ำ 2. คำควบกล้ำแท้ ร 3. คำควบกล้ำแท้ ล 4. คำควบกล้ำแท้ ว 5. คำควบกล้ำไม่แท้

4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง จำนวน 5 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนใช้กระบวนการกลุ่ม โดยจัดนักเรียนคละความสามารถที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และ อ่อน 2 คน รวมกลุ่มละ 5 คน เพื่อให้ นักเรียนเรียนรู้อารมณ์ร่วมกัน รวมทั้งการช่วยเหลือและร่วมมือกันแก้ปัญหา ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การเตรียมผู้เรียนและนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น (Class Presentation)
- 2) การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเพื่อศึกษาความรู้ใหม่ (Team Study)
- 3) การทดสอบย่อย (Test)
- 4) การตรวจสอบ (Individual Improvement Score)
- 5) การสรุปและประเมินผล (Team Recognition)

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนของนักเรียนที่ได้คะแนนการทดสอบความรู้ในกลุ่มสาระภาษาไทย ประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เพื่อเป็นข้อมูลให้ครูผู้สอนได้นำการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักภาษาไทยในหัวข้ออื่นๆ ต่อไป

6.2 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือเทคนิค STAD ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดลำพันบอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.1 ความสำคัญของภาษาไทย
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 คุณภาพของผู้เรียน
 - 1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - 1.5 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดลำพันบอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)
 - 2.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.3 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 2.5 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 - 3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 - 3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 - 3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 - 3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.3 หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.4 ชนิดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.1 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดลำพันบอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศ ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ เพื่อให้สถานศึกษาแต่ละแห่งนำไปเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับบริบท สภาพแวดล้อม และความพร้อมของโรงเรียนตนเอง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความรู้ และสามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะในการดำเนินชีวิต และสำหรับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องนี้ ดังต่อไปนี้

1.1 ความสำคัญของภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (2560, น.37) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 5 มาตรฐาน (2560, น.37) ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.3 คุณภาพของผู้เรียน

คุณภาพของผู้เรียนคือสิ่งที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดขึ้นเพื่อบ่งบอกว่าเมื่อผู้เรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วผู้เรียนต้องมีความรู้และความสามารถตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้โดยหลักสูตรกำหนดคุณภาพของผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีรายละเอียด (2560, น.37) ดังต่อไปนี้

1) อ่านออกเสียงคำคล้องจองข้อความเรื่องสั้นๆและบทร้อยกรองง่ายๆได้ถูกต้อง คล่องแคล่วเข้าใจความหมายของคำ และข้อความที่อ่านตั้งคำถามเชิงเหตุผลลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพแผนที่และแผนภูมิอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีการยทในการอ่าน

2) มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดเขียนบรรยายบันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครูเขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีการยทในการเขียน

3) เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญตั้งคำถามตอบคำถามรวมทั้งพูดแสดงความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูพูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามและมีการยทในการฟังดูและพูด

4) สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำความแตกต่างของคำและพยางค์หน้าที่ของคำในประโยคมีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำแต่งประโยคง่ายๆแต่งคำคล้องจองแต่งคำขวัญและเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาท้องถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5) เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีวรรณกรรมที่อ่านรู้จักเพลงพื้นบ้านเพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่นร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่นท้องจำบทยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

1.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเล่มนี้ มีได้แก่ มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน และมาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ดังมีรายละเอียดในตารางที่ 2.1 และตารางที่ 2.2 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (2560, น.7-11)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	- การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำรวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่ม
	2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	สาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ท ธ ถ

ตารางที่ 2.2 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ (2560, น.45-47)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	<ul style="list-style-type: none"> - การสะกดคำ การแจกกลูก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ - คำที่มี ฤ ฎ - คำที่ใช้ บัน บรร - คำที่ใช้ รร - คำที่มีตัวการันต์ - ความหมายของคำ

1.5 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดลำพันบอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนวัดลำพันบอง อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยเปิดสอนในระดับชั้นอนุบาล ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดลำพันบอง ดังปรากฏในตารางที่ 2.3 และตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.3 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดลำพันบอง (2563, น.6)

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดลำพันบอง

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน(ชั่วโมง/ปี)								
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษา		
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.๕	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3
กลุ่มสาระการเรียนรู้									
● รายวิชาพื้นฐาน									
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160	120	120	120
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160	120	120	120
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	120	120	120	120	120	120	160	160	160
สังคมศึกษา ศาสนา									
และวัฒนธรรม	80	80	80	120	120	120	160	160	160
- ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40	40	40	40
- ศาสนา ศีลธรรม									
จริยธรรม	40	40	40	80	80	80	120	120	120
- เศรษฐศาสตร์									
- ภูมิศาสตร์									
สุขศึกษาและพลศึกษา	40	40	40	80	80	80	80	80	80
ศิลปะ	40	40	40	80	80	80	80	80	80
การทำงานอาชีพ	40	40	40	40	40	40	40	40	40
ภาษาต่างประเทศ	120	120	120	80	80	80	120	120	120
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840	880	880	880
● รายวิชาเพิ่มเติม									
ประถมต้น ประถม มัธยมต้น	40	40	40	40	40	40			
หน้าที่พลเมือง									
ภาษาอังกฤษ	80	80	80	40	40	40	ปีละไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง		
รวมเวลาเรียน (เพิ่มเติม)	120	120	120	120	120	120	200	200	200
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน									
กิจกรรมแนะแนว	40	40	40	40	40	40	40	40	40
กิจกรรมลูกเสือ/เนตรนารี	40	40	40	40	40	40	40	40	40
ชุมนุม	30	30	30	30	30	30	30	30	30
กิจกรรมสาธารณประโยชน์	10	10	10	10	10	10	10	10	10
	1,080 ชั่วโมง/ปี			1,080 ชั่วโมง/ปี					
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า 1,000 ชั่วโมง/ปี						ไม่น้อยกว่า 1,200 ชั่วโมง/ปี		

ตารางที่ 2.4 โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดลำพันบอง (2563, น.21)

โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดลำพันบอง
ระดับประถมศึกษา

ชั้น	รหัสวิชา	รายวิชา	ประเภทวิชา	เวลา (ชม.)/ปี
ประถมศึกษาปีที่ 1	ท11101	ภาษาไทย	พื้นฐาน	200
ประถมศึกษาปีที่ 2	ท12101	ภาษาไทย	พื้นฐาน	200
ประถมศึกษาปีที่ 3	ท13101	ภาษาไทย	พื้นฐาน	200
ประถมศึกษาปีที่ 4	ท14101	ภาษาไทย	พื้นฐาน	160
ประถมศึกษาปีที่ 5	ท15101	ภาษาไทย	พื้นฐาน	160
ประถมศึกษาปีที่ 6	ท16101	ภาษาไทย	พื้นฐาน	160

โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียนวัดลำพันบอง
ระดับมัธยมศึกษา

ชั้น	รหัสวิชา	รายวิชา	ประเภทวิชา	เวลา (ชม.)/ปี
มัธยมศึกษาปีที่ 1	ท21101	ภาษาไทย	พื้นฐาน	120
	ท21102	ภาษาไทย	พื้นฐาน	
มัธยมศึกษาปีที่ 2	ท22101	ภาษาไทย	พื้นฐาน	120
	ท22102	ภาษาไทย	พื้นฐาน	
มัธยมศึกษาปีที่ 3	ท23101	ภาษาไทย	พื้นฐาน	120
	ท23102	ภาษาไทย	พื้นฐาน	

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดลำพันบอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแล้วนั้นพบว่า หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแนวทางที่สถานศึกษาเป็นผู้กำหนด ถูกสร้างขึ้นให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัญหา และสนองความต้องการของท้องถิ่น ทั้งนี้สถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรดังกล่าวขึ้นมาตามกรอบของหลักสูตรแกนกลางที่กรมวิชาการได้กำหนดไว้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดลำพันบอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต่อไป

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning)

2.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มโดยที่สมาชิกภายในกลุ่มต้องร่วมมือกัน ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของกลุ่ม สำหรับความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สลาวิน (Slavin, 1990) อธิบายไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้สอนกับทุกวิชาและทุกระดับชั้น ซึ่งสามารถจัดกลุ่มได้หลายรูปแบบ ส่วนใหญ่แล้วสมาชิกในกลุ่มจะมี 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการติดต่อสื่อสารกันและกันในกลุ่มเป็นเวลาหลายสัปดาห์หรือนานเป็นเดือน ทุกคนจะเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ในการทำงานร่วมกันเพื่อให้งานของกลุ่มดำเนินไปด้วยดี ทักษะดังกล่าวได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด หรืออธิบายทักษะการหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง และทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

แบล็คคอม (Balkcom, 1992) สรุปว่า การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือคือ การจัดการสอนที่ประสบความสำเร็จในกลุ่มเล็กๆ ของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน การเรียนรู้จะส่งเสริมให้เข้าใจประโยชน์จากเนื้อหาวิชาที่กำหนดให้ สมาชิกทุกคนในทีมจะต้องช่วยเหลือสมาชิกในทีมด้วยและยังมีแนวคิดซึ่งมีความคล้ายคลึงกัน

จอร์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1993) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2-3 คน ทำงานร่วมกันเพื่อไปสู่เป้าหมายเดียวกันแบบปฏิสัมพันธ์ทางบวกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่มให้มากที่สุด ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความพยายามและความสามารถของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น.38) สรุปความหมายไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม โดยการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น การแข่งขันด้านการเรียนรู้รวมทั้งเป็นกำลังใจให้กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อน สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องรับผิดชอบการเรียนของตนเอง และรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพราะความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่มด้วย

นาคยา ปิรันธนานนท์ (2543, น.40) ได้กล่าวถึง "การเรียนรู้แบบร่วมมือ" เป็นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกลุ่มจากความรับผิดชอบของแต่ละคน และการพึ่งพาช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2545, น.3) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการเรียนที่มีการจัดกลุ่มการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้ารวมกันธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน กล่าวคือ สมาชิกแต่ละคนในทีมจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้อัน และการเรียนรู้อันจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, น.134) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้เป้าหมายของตนเองและของกลุ่มสำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้

ราชบัณฑิตยสถาน (2550, น.42) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดหลักให้ผู้เรียนช่วยกันเรียนรู้โดยพึ่งพากัน มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ใช้ทักษะในทางสังคมในการทำงานร่วมกัน มีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่มและมีการตรวจสอบผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

ทิตินา แคมมณี (2557, น.98) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า หมายถึง การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกกลุ่มมีประมาณ 3-6 คน จัดกลุ่มโดยความสามารถและช่วยเหลือกัน ในการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

กล่าวโดยสรุปการเรียนรู้แบบร่วมมือถือเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยกำหนดกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 - 5 คน ที่ความสามารถเรียนรู้ร่วมกัน สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันช่วยเหลือกันยอมรับซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบต่องานที่ตนเองได้รับและงานกลุ่มที่ต้องทำร่วมกัน เพื่อให้ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายของกลุ่มร่วมกัน

2.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้สรุปไว้ ดังนี้

อารี สันทรวี (2543, น 13-19) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือจะมีจำนวนสมาชิกระหว่าง 2 - 6 คนและมีองค์ประกอบพื้นฐานในการทำงานกลุ่ม 5 ประการ ได้แก่

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (positive interdependent) การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน ทำงานร่วมกัน แบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ทุก

คนมีบทบาทหน้าที่และถือว่าการประสบความสำเร็จร่วมกันของกลุ่มคือความสำเร็จของตนเองด้วย เนื่องจากสมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน

2. การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม (face to face promotive interaction) คือการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อน ในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล (individual accountability) ถือเป็นการรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคลโดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจและพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (interdependent and small group skills) เป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการฝึกก่อนการจัดกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อช่วยในการปฏิบัติงานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น การทำความเข้าใจและไว้วางใจผู้อื่น การสื่อสารที่ดี ใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับโอกาส การให้กำลังใจในการทำงานร่วมกันด้วยคำพูด หรือการแสดง ความสนใจ การยอมรับและช่วยเหลือกัน รู้จักแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมถึงการยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น เป็นต้น

5. กระบวนการกลุ่ม (group process) สมาชิกทุกคนต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนของสมาชิกในกลุ่ม ต้องมีความมุ่งมั่น และคอยกระตุ้นให้แต่ละคนทำชิ้นงานตามที่กำหนด ดังนั้น ครูผู้สอนต้องคอยสังเกต วิเคราะห์การทำงานร่วมกันและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้กลุ่มทำงานให้ดีขึ้น รวมทั้งเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม

ทิศนา แคมมณี (2553, น.99-101) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive interdependence) ทุกคนต้องตระหนักว่าสมาชิกกลุ่มมีความสำคัญเท่ากันทุกคน และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม และในขณะเดียวกัน สมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ดังนั้นความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน สมาชิกทุกคนจึงต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน และในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น ๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือกันทำได้หลายทาง เช่น การให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงาน การเรียนรู้ร่วมกัน การให้รางวัลตามผลงานของ

กลุ่ม การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกคนต้องทำหรือใช้ร่วมกัน การมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงาน เป็นต้น

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face-to-face promotive interaction) เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกในกลุ่มจะห่วงใย ใ่วางใจ ส่งเสริมและช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่างๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) หมายถึงสมาชิกในกลุ่มทุกคนพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ มีการตรวจสอบผลงาน ทั้งรายบุคคลและเป็นงานกลุ่ม วิธีการที่ส่งเสริมให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ที่มีหลายวิธี เช่น การจัดกลุ่มให้เล็ก เพื่อจะได้มีการเอาใจใส่กันและกันอย่างทั่วถึง การทดสอบเป็นรายบุคคล การสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน ครูสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม การให้ผู้เรียนสอนกันและกัน เป็นต้น

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญๆ หลายประการ เช่น ทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสารและทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับและใ่วางใจซึ่งกันและกัน

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม การวิเคราะห์การเรียนรู้นี้อาจทำโดยครูหรือผู้เรียนหรือทั้งสองฝ่าย การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มนี้เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับและช่วยฝึกทักษะการรู้คิด คือสามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของตนที่ได้ทำไป

กล่าวโดยสรุปคือองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือล้วนต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ที่จะช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มนั่นเอง

2.3 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลากหลายรูปแบบซึ่ง ทิศนา ขัมมณี (2545, น.264-269) ได้กล่าวสรุปไว้ 8 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบ JIGSAW เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดย อารอนสันและคณะ มีการจัดกลุ่มความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) เรียกว่า กลุ่มบ้านของเรา สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราศึกษาเนื้อหาสาระ คนละ 1 ส่วน และแยกย้ายไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่นซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกัน ตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญขึ้นมาช่วยกันทำความเข้าใจและอภิปรายในเนื้อหาสาระนั้น สมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปสู่กลุ่มบ้านของเรา แต่ละคนช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในสาระที่ตนได้ศึกษาร่วมกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ทำจนครบขั้นตอน สมาชิกทุกคนก็จะได้เรียนรู้ภาพรวมของสาระทั้งหมด การสอนรูปแบบนี้เป็นการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่มีหลายหัวข้อหรือเนื้อหาที่แบ่งแยกเป็นส่วน ๆ ได้ โดยนักเรียนสามารถศึกษาจากเอกสารและสื่อการสอนได้

2. รูปแบบ Student Teams Achievement Divisions (STAD) เป็นรูปแบบที่พัฒนาโดย สลาวิน มีการจัดกลุ่มความสามารถ โดยสมาชิกในกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบเก็บคะแนนร่วมกัน โดยผู้ที่เก่งกว่าคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำผู้ที่อ่อนกว่า และผู้เรียนทุกคน ทำแบบทดสอบครั้งสุดท้ายด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอดและนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ และนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัล ซึ่งการสอนรูปแบบนี้เป็นการสอนที่สามารถปรับใช้ได้กับทุกวิชาและระดับชั้น

3. รูปแบบ Team Assisted Individualization (TAI) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนา โดยสลาวินและคณะ มีการจัดกลุ่มความสามารถ สมาชิกในกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน จับคู่กันทำแบบฝึกหัด ซึ่งหากผู้เรียนคนใดสามารถทำแบบฝึกหัดได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้รับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้ายได้ แต่หากยังทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้ตามเกณฑ์ แล้วจึงไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนนำคะแนนทดสอบรวบยอดมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม การสอนรูปแบบนี้เป็นการสอนที่เหมาะสมกับการสอนวิชาคณิตศาสตร์

4. รูปแบบ Team Games Tournament (TGT) เป็นรูปแบบที่พัฒนาโดยเดอฟรีส์และสลาวิน มีการจัดกลุ่มความสามารถ สมาชิกในกลุ่มนั้นจะศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน และแยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น โดยจะจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่งในกลุ่มบ้านของเราแต่ละกลุ่ม ไปรวมกัน คนอ่อนก็ไปรวมกับคนอ่อนของกลุ่มอื่น สมาชิกในกลุ่มแข่งขันกันตอบคำถาม มีคะแนนและแต้มพิเศษให้เพื่อเป็นแรงจูงใจแก่ผู้เรียน การสอนรูปแบบนี้เป็นการสอนที่สามารถปรับใช้ได้กับทุกวิชาและระดับชั้น

5. รูปแบบ Learning Together (LT) เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาโดยจอห์นสัน และ จอห์นสัน รูปแบบนี้มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทาผลงานเป็นกลุ่มให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแบ่งปันเอกสาร การแบ่งงานที่เหมาะสม และการให้รางวัลกลุ่ม โดยการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ สรุปร่วมกัน และ ส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานของกลุ่มต่อไป

6. รูปแบบ Group Investigation (GI) เป็นรูปแบบที่พัฒนาโดย ชารานและคณะ เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนให้ความช่วยเหลือกันในการสืบค้นข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยจัดกลุ่มความสามารถ ศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ แล้วแบ่งกันไปศึกษาหาข้อมูลหรือคำตอบอภิปรายและสรุปร่วมกัน นำเสนอผลงานของกลุ่มต่อชั้นเรียน

7. รูปแบบ Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) เป็นรูปแบบ ที่พัฒนาโดย แมคติน สลาวิน และสติเวน เป็นรูปแบบที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะ ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน โดยมีการแบ่งกลุ่มตามระดับความสามารถฝึกปฏิบัติภายในทีม ผู้เรียนได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง

8. รูปแบบคอมเพล็กซ์ (Complex Instruction) รูปแบบนี้พัฒนาขึ้นโดยเอลิซาเบธ โคเฮน และคณะ ซึ่งเป็นรูปแบบที่คล้ายคลึงกับรูปแบบ Group Investigation เพียงแต่เป็นการเน้นการสืบเสาะ หาความรู้เป็นกลุ่มมากกว่าการหาเป็นรายบุคคล นอกจากนั้นงานที่ให้อาจมีลักษณะของการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะหลายประเภท และเน้นการให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยการจัดงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องค้นหาความสามารถเฉพาะทางของผู้เรียนที่อ่อน

ซึ่งจากการศึกษานั้นพบว่ามีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่หลากหลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่ผู้วิจัยให้ความสนใจที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยได้แก่ รูปแบบ Student Teams Achievement Divisions หรือเทคนิค STAD เนื่องจากเป็นรูปแบบที่มีการจัดกลุ่มความสามารถอย่างชัดเจนโดยสมาชิกที่เก่งกว่าคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำ ผู้ที่อ่อนกว่า ซึ่งการสอนรูปแบบนี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเด็กนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อน บรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนานมากขึ้น และผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและใส่ใจในการทำงานของตนเองมากขึ้น เนื่องจากผลงานและผลการทดสอบรายบุคคลของตนเองจะถูกนำมาคิดเป็นคะแนนของกลุ่ม และเกิดการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้ในงานวิจัยต่อไป

2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ภาวินี คาชารี (2550, น.30) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** ประกอบด้วยครูเป็นที่ปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะรวมถึงบทบาทของนักเรียน การแบ่งกลุ่มนักเรียน การแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนในแต่ละคาบรวมถึงฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

2. **ขั้นสอน** ครูจะทำการสอนในรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย การนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งจะได้รับงานเป็นชุด เพื่อฝึกฝนให้มีความรับผิดชอบและรู้จักแบ่งหน้าที่และมอบหมายงานแก่สมาชิกในกลุ่ม

3. **ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม** นักเรียนแต่ละคนจะมีบทบาทหน้าที่ในการทำกิจกรรมกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายรวมถึงมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

4. **ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ** เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ได้ครบถ้วนถูกต้องหรือไม่ ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร โดยเน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล และหลังจากนั้นเป็นการทดสอบรายบุคคล

5. **ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม** ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ซึ่งหากผู้เรียนยังมีข้อสงสัย ครูควรอธิบายเพิ่มเติมและช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่ม หากจุดเด่น สิ่งที่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อแจ้งให้ผู้เรียนทราบ

พิสัย พงษ์ธนู (2559, น.40) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** ครูสอนทักษะที่จำเป็นของรูปแบบในการเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดกลุ่มเด็กตามความสามารถ ซึ่งแบ่งเป็นเด็กเก่ง เด็กปานกลาง เด็กอ่อน ให้คละกันในทุกกลุ่ม เพื่อความเท่าเทียมกันในการเรียนและความยุติธรรมของกลุ่มทุกกลุ่ม เมื่อดำเนินการจัดกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ครูจึงแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและแนวทางในการทำงานร่วมกันของสมาชิกกลุ่ม

2. **ขั้นสอน** ครูสอนเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ด้วยวิธีการสอนที่เหมาะสมหลังจากนั้นจึงมอบหมายงานให้นักเรียน

3. **ขั้นทำงานกลุ่ม** นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของตน ช่วยกันแก้ปัญหา อภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด

4. **ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ** ครูตรวจสอบผลงานนักเรียนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคลและเมื่อครูตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว จึงแจ้งคะแนนรายบุคคลและคะแนนเฉลี่ยรายกลุ่มให้นักเรียนทราบ

5. ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยอภิปรายผลงานของนักเรียน และวิธีการทำงานของนักเรียน รวมถึงวิธีการปรับปรุงการทำงานกลุ่มด้วย ซึ่งจะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าและข้อความปรับปรุงของตนเองทั้งทางด้านวิชาการและทางด้านสังคม

สรุปได้ว่าขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือ มี 5 ขั้นตอนที่สำคัญดังนี้ 1) ชั้นเตรียม 2) ชั้นสอน 3) ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม 4) ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ และ 5) ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

2.5 ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จากการศึกษาความหมาย ทฤษฎี และรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ซึ่งมีนักการศึกษาสรุปความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้หลายท่าน ดังนี้

จอห์นสัน (Johnson, 1978, pp.27-30) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียนแล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น
2. นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ส่งผลให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่และมีความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น
4. นักเรียนทุกคนพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างเต็มที่ เพราะครูนำคะแนนรายบุคคลมาคิดเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม
5. นักเรียนทุกคนทราบว่าคะแนนของตน มีส่วนต่อการเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้น ทุกคนต้องพยายามทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ
6. นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่มและเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอันแท้จริง
7. นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้น ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
8. นักเรียนที่เก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นเรียนมากขึ้น เขาจะรู้สึกว่าเขาไม่ได้เรียนหรือหลบไปท่องหนังสือเฉพาะตน เพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคม คือการสอนเพื่อนนักเรียนที่อ่อนกว่านั่นเอง

9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน หากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะ แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่น ๆ อาจจะทำให้ความช่วยเหลือบ้าง ทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2541, น.40) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น และแสดงออกอย่างเท่าเทียมกัน
3. ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีให้นักเรียนในเรื่องการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนที่ได้ช่วยสอนตนเอง

4. สมาชิกทุกคนร่วมกันระดมความคิด และนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก วิเคราะห์และตัดสินใจเลือก

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน อีกทั้งส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

ทิสนา แคมมณี (2545, น. 264-269) ได้กล่าวไว้ว่าประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสำคัญ ดังนี้

1. มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้น และคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น

2. มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลายการประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม

3. มีสุขภาพจิตที่ดี การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความมั่นใจตนเองมากขึ้น นอกจากนั้นยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่าง

อุไรรัตน์ ชูระสุข (2550, น.26) กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือหรือแลกเปลี่ยนและให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ในบรรยากาศที่เป็นกันเองและเปิดเผย สมาชิกในกลุ่มทุกคนกล้าถามคำถามที่ตนไม่เข้าใจ บรรยากาศเช่นนี้นำไปสู่การอภิปรายซักถามทั้งภายในชั้นและนอกชั้นเรียนอันนำไปสู่การเรียนรู้แบบไร้พรมแดน

2. ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในกลุ่มย่อย การแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดคุย อภิปราย ซักถาม จนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน คนที่เรียนเก่งสามารถช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่าให้ตามเพื่อนทัน

3. ช่วยลดปัญหาความมีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ผู้เรียนจะให้กำลังใจ ยอมรับและร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะรับผิดชอบในความสำเร็จของกลุ่ม จึงจำเป็นต้องร่วมมือกันพัฒนาเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในกลุ่ม

4. ช่วยกระชับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยของทั้งห้องเรียน เมื่อผู้เรียนเก่งจะช่วยเหลือผู้เรียนอ่อน เขาจะเรียนรู้ความคิดรวบยอดของสิ่งที่กำลังเรียนได้ชัดเจนขึ้น ขณะที่ผู้เรียนอ่อนสามารถเรียนรู้จากเพื่อนที่ใช้ภาษาใกล้เคียงกันได้ง่ายกว่าการเรียนกับครู

5. ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ได้ศึกษาค้นคว้าทำงานและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และมีอิสระที่จะเลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

6. ผู้เรียนที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะมีทักษะในการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นผู้นำ การแก้ปัญหา การมีมนุษยสัมพันธ์และสื่อสารความหมาย

7. การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยผู้เรียนให้ออกไปใช้ชีวิตในโลกของความเป็นจริง ซึ่งเป็นโลกที่ต้องอาศัยความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน

กล่าวโดยสรุปคือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนนอกจากจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นแล้ว นักเรียนยังมีทักษะทางสังคมที่ดี รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนร่วมมือกันในการทำงานกลุ่มซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองในด้านกระบวนการทักษะการเรียนรู้ ด้านการอยู่ร่วมในสังคมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือ (Cooperative learning) พัฒนาขึ้นโดยสลาวิน (Slavin) ผู้อำนวยการโครงการศึกษาระดับประถมศึกษา ศูนย์วิจัยประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียน มีปัญหาทางด้านวิชา

รแห่ง มหาวิทยาลัยจอห์นฮอปกินส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา และเป็นผู้เชี่ยวชาญการสอนคณิตศาสตร์ สลาวินได้ พัฒนาเทคนิคนี้ขึ้นเพื่อขจัดปัญหาทางการศึกษา มุ่งเน้นทักษะการคิด การเรียนที่เป็นระบบ เป็น ทางเลือกหนึ่งสำหรับการเรียนเป็นกลุ่มและเป็นวิธีการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียน ซึ่งได้มีนักการศึกษาสรุปความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้หลายท่าน ดังนี้

พรชัย จันทไชย (2545, น.24-30) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบ STAD เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ ครบวงจร ผู้เรียนเรียนรู้ ได้โดยการลงมือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง การสอนวิธีนี้แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4 – 5 คน เน้นให้มีการแบ่งงาน ช่วยเหลือกันและกัน ร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมายในกลุ่มหนึ่งๆ ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนที่ แตกต่างกัน ซึ่งในการจัดแบ่งกลุ่มอาจพิจารณา จากผลการเรียน หรือคะแนนการสอบในภาคเรียนที่ ผ่านมา ในขณะที่เรียนสมาชิกในกลุ่มสามารถ ช่วยเหลือกันในการทำงานในเนื้อหานั้น ๆ แต่ในการ ทดสอบซึ่งจะทำเมื่อเรียนจบเนื้อหานั้นๆ จะเป็นการทดสอบรายบุคคลไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน โดยคะแนนสอบของสมาชิกในกลุ่มนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม และหากกลุ่มใดมีคะแนน มีคะแนนเฉลี่ยถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็จะมีรางวัลให้ด้วย การจัดการเรียนรู้รูปแบบ STAD จึงเป็น การเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ร่วมกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิด เหตุผล ซึ่งกันและกัน ได้เรียนรู้สภาพอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของคนในกลุ่ม เพื่อเป็นแนวคิดไปใช้ให้เป็น ประโยชน์ในชีวิตประจำวันตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ตลอดจนเพื่อจะเรียนรู้และรับผิดชอบ งานของผู้อื่นเสมือนงานของตนโดยมุ่งเน้นผลประโยชน์และความสำเร็จของกลุ่มในการเรียน

แคทรียา ใจมูล (2550, น.14) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หมายถึง การเรียนที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่ม คละกันในระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ระดับสูง 1 คน ระดับปานกลาง 2 คน และระดับอ่อน 1 คน จุดประสงค์หลัก คือ ช่วยให้นักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็น กลุ่ม

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2552, น.38) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หมายถึง เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จมีการพัฒนามาจากเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) แต่จะเป็นการร่วมมือระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่อง ที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งจะมีการช่วยเหลือแนะนำความรู้ให้แก่กัน มีการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคลแทน การแข่งขัน และรวมคะแนนเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

โบอ้าย ศีโวกษ์สา (2559, น.35) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นการเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน ซึ่งมีความหมายจากคำศัพท์ ภาษาอังกฤษดังนี้

1) S (Student) หมายถึง กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งอยู่รวมกันในห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมเดียวกัน

2) T (Team) หมายถึง กลุ่มผู้เรียนที่มีสมาชิกที่ละความสามารถทางการเรียน ผู้ที่มีความรู้จะต้องอธิบายให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ

3) A (Achievement) หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม จะดูได้จากการประเมินตามสภาพของสมาชิกในกลุ่มและแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น

4) D (Division) หมายถึง การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณกลุ่มละ 4-5 คน โดยมีอัตราส่วนระหว่างนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน เป็น 1:2:1

กล่าวโดยสรุปคือการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การเรียนที่ผู้เรียนรวมกลุ่มแบบละความสามารถ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ คนที่เรียนเก่งกว่าจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-3 คน อ่อน 1 คน ซึ่งผลสำเร็จของนักเรียนแต่ละคนจะถูกนำมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มและจัดลำดับผลสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555, น.198) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแบบ STAD จำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. รางวัลของกลุ่ม ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กลุ่มต้องการจะบรรลุ
2. ผลของความรับผิดชอบรายบุคคล เป็นผลที่ได้จากการทดสอบสมาชิกซึ่งต้องทำด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เมื่อได้ผลการทดสอบแล้วจึงนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม ดังนั้นสมาชิกทุกคนในกลุ่มจึงต้องร่วมมือกันสร้างความเข้าใจในเนื้อหาวิชาร่วมกัน เพื่อเตรียมตัวก่อนจะเข้ารับการทดสอบ

3. โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน หมายถึงสมาชิกทุกคนในกลุ่มไม่ว่าจะเรียนเก่ง ปานกลางหรืออ่อน ล้วนมีโอกาสประสบความสำเร็จอย่างเท่าเทียมกันเพราะเกิดจากการมีประสบการณ์ทำงานร่วมกัน

ดังนั้นองค์ประกอบที่สำคัญของเทคนิค STAD จึงอยู่ที่ทักษะการร่วมมือกันในกลุ่ม ซึ่งทักษะนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนมองเห็นโอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน ตระหนักถึงความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและกลุ่ม ตลอดจนมองเห็นรางวัลที่กลุ่มจะได้รับเมื่อทำสำเร็จ นักเรียนจะ

ปรึกษาและการพึ่งพาอาศัยกัน เกิดเป็นความรู้สึกพยายามทำงานร่วมกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่มนั่นเอง

3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นั้นมีประมาณ 5 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สลาวิน (Slavin, 1995, น. 2-7) ได้กล่าวสรุปว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มจะผลสัมฤทธิ์มีขั้นตอนหลักอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นมโนทัศน์ ทักษะและ/หรือกระบวนการ การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนนี้อาจใช้การบรรยาย การสาธิตประกอบการบรรยาย การใช้วีดิทัศน์หรือแม้แต่การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติการทดลองตามหนังสือเรียน

2. การทำงานเป็นกลุ่ม (Teams) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4-5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีทั้งเพศหญิงและเพศชาย และมีหลายเชื้อชาติ ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มได้ทราบถึงหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่านักเรียนต้องช่วยเหลือกันเรียนร่วมกันอภิปรายปัญหาพร้อมกัน ตรวจสอบคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมายและแก้ไขคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ให้กำลังใจและทำงานร่วมกันได้หลังจากครูจัดกลุ่มเสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานร่วมกันจากใบงานที่ครูเตรียมไว้ ครูอาจจัดเตรียมใบงานที่มีคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน เพื่อใช้เป็นบทเรียนของการเรียนแบบร่วมมือ ครูควรบอกนักเรียนว่า ใบงานนี้ออกแบบมาให้ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบย่อย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบย่อย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันตอบคำถามทุกคำถาม โดยแบ่งกันตอบคำถามเป็นคู่ ๆ และเมื่อตอบคำถามเสร็จแล้วก็จะเอาคำตอบมาแลกเปลี่ยนกัน โดยสมาชิกแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกันในการตอบคำถามแต่ละข้อให้ได้ ในการกระตุ้นให้สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกันควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

2.1 สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถตอบคำถามแต่ละข้อได้อย่างถูกต้อง

2.2 นักเรียนช่วยกันตอบคำถามทุกข้อให้ได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากเพื่อนนอกกลุ่มหรือขอความช่วยเหลือจากครูให้น้อยลง

2.3 ต้องให้แน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนสามารถอธิบายคำตอบแต่ละข้อได้ ถ้าคำถามแต่ละข้อเป็นแบบเลือกตอบ

3. การทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็ทำการทดสอบย่อยนักเรียน โดยนักเรียนต่างคนต่างทำ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมา สิ่งนี้จะเป็นตัวกระตุ้นความรับผิดชอบของนักเรียน

4. คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (Individual Improvement Score) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนทำงานหนักขึ้น ในการทดสอบแต่ละครั้ง ครูจะมีคะแนนพื้นฐาน (Base Score) ซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุดของนักเรียนในการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ซึ่งคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนพื้นฐาน (คะแนนต่ำสุดในการทดสอบ) กับคะแนน ที่นักเรียนสอบได้ในการทดสอบย่อยนั้น ๆ ส่วนคะแนนของกลุ่ม (Team Score) ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน

5. การรับรองผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) โดยการประกาศคะแนนของกลุ่มแต่ละกลุ่มให้ทราบพร้อมกับให้คำชมเชย หรือให้ประกาศนียบัตรหรือให้ รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด โปรดจำไว้ว่า คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกับคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากการทดสอบ

ทิศนา แคมมณี (2545, น.266-267) กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีกระบวนการดำเนินการ ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม และลดความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (home group)

2. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระนั้น ร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้น อาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจจะต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของตนไว้

3. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอด และนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ ซึ่งหาได้ตามเกณฑ์ในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2.5 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการ

คะแนนการทดสอบ	คะแนนพัฒนาการ
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 11 คะแนน	0
ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1 - 10 คะแนน	10
ได้คะแนนเท่ากับหรือสูงกว่าคะแนนฐาน 0 - 10 คะแนน	20
ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 11 คะแนน	30

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, น.35-37) กล่าวถึง ขั้นตอนการเรียนการสอนตามรูปแบบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD สรุปได้ดังนี้

1. การเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน เนื้อหาของบทเรียนจะถูกเสนอต่อนักเรียนทั้งห้อง โดยครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมตามลักษณะเนื้อหาบทเรียน โดยใช้สื่อการสอนประกอบคำอธิบายของครูเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจบทเรียน

2. การเรียนกลุ่มย่อย ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิก 4-5 ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะมีความแตกต่างกันในเรื่องเพศและระดับสติปัญญา ซึ่งหน้าที่สำคัญของกลุ่มคือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้สามารถทำแบบทดสอบได้ดี กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อช่วยสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม กลุ่มจะต้องติวและสอนเพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนและจะต้องช่วยเหลือเพื่อนเพื่อให้รู้เนื้อหาอย่างถ่องแท้

3. การทดสอบย่อย หลังการเรียนไปแล้ว 1-2 คาบ นักเรียนจะต้องได้รับการทดสอบ ซึ่งในการทดสอบนักเรียนทุกคนจะต้องทำข้อสอบตามความสามารถของตน ไม่ให้ช่วยเหลือกันและกันในการสอบ

4. ตรวจสอบคำตอบของผู้เรียน นำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม คะแนนในการพัฒนาตนเองเป็นคะแนนที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนสอบได้กับคะแนนฐาน โดยคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความก้าวหน้าของผู้เรียน ซึ่งนักเรียนจะทำได้หรือไม่ได้ จะขึ้นอยู่กับความขยันที่เพิ่มขึ้นมากกว่าบทเรียนก่อนหรือไม่ นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อช่วยเหลือกลุ่มหรืออาจจะไม่ได้เลย ถ้าหากได้คะแนนน้อยกว่าคะแนนฐานเกิน 10 คะแนน (โดยเทียบจากคะแนนฐานจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน)

5. ยกย่องและยอมรับกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ย ตามเกณฑ์ในตารางที่ตั้งไว้ ดังนี้ ตารางที่ 2.6 เกณฑ์คะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่ม

คะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยของกลุ่ม	เกณฑ์ที่ได้รับการยกย่อง
คะแนนระหว่าง ๑๕ - ๑๙ คะแนน	กลุ่มดี
คะแนนระหว่าง ๒๐ - ๒๔ คะแนน	กลุ่มดีเด่น
คะแนนระหว่าง ๒๕ - ๓๐ คะแนน	กลุ่มดีเยี่ยม

ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลข้างต้นแล้วนั้น ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับการนำไปใช้ในงานวิจัย ได้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การเตรียมผู้เรียนและนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น (Class Presentation) หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาที่จะสอน โดยครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียน ด้วยวิธีการสอนที่เหมาะสม 2) การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเพื่อศึกษาความรู้ใหม่

(Team Study) หมายถึง การเรียนรู้เป็นกลุ่มๆละ ประมาณ 4-5 คน โดยจัดกลุ่มแบบคณะกรรมการ เพื่อศึกษากิจกรรมใบงาน โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ 3) การทดสอบย่อย (Test) หมายถึง การทดสอบนักเรียนหลังเรียนจบบทเรียน โดยเป็นการทดสอบรายบุคคล ไม่นอนุญาตให้นักเรียนช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม 4) การตรวจสอบ (Individual Improvement Score) หมายถึง การตรวจสอบคะแนนพัฒนาการของนักเรียน ซึ่งดูได้จากคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบในครั้งที่ผ่านมาเป็นคะแนนฐานในการเรียนเมื่อทำแบบทดสอบครั้งถัดไปคะแนนที่ได้จะถูกเฉลี่ยกับการสอบในครั้งก่อนเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการเรียน และ 5) การสรุปและประเมินผล (Team Recognition) หมายถึง การประกาศคะแนนกลุ่มให้แต่ละกลุ่มทราบ พร้อมกับให้คำชมเชยกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุดและให้กำลังใจแก่กลุ่มที่ได้คะแนนน้อยให้มีการพัฒนาต่อไป

3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีประโยชน์อยู่หลายประการซึ่งได้มีนักการศึกษาสรุปประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ ดังนี้

บารูดี (1993, น.102) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ดังนี้

1. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น
2. ส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการแก้ปัญหาและการให้เหตุผล
3. ส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง
4. ส่งเสริมทักษะทางสังคมและทักษะการสื่อสาร

สมจิตร หงส์สา (2551, น.27) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนการเป็นผู้นำ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
5. ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุปคือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีประโยชน์ต่อการเพิ่มทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียนทุกคน ให้ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองให้เพิ่มมากขึ้น ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบ สามัคคีและไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน จนเกิดความสำเร็จในที่สุด

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงผลที่ผู้เรียนได้รับหลังการการจัดการจัดเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีนักการศึกษาสรุปความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้หลายท่าน ดังนี้

ทิมพัน์ เดชะคุปต์ (2545, น.20) ได้ระบุความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ในหนังสือประมวลศัพท์ทางการศึกษาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถ ในการกระทำใด ๆ ที่ต้องอาศัยทักษะ หรือมีฉะนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

พรรณี ชูทัย เจนจิต (2545, น.58) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเกิดจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก และค่านิยมต่าง ๆ

ปรีทิพย์ บุญคง (2546, น.7) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำที่ต้องอาศัยทั้งความสามารถทั้งทางร่างกายและทางสติปัญญา ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้จากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้านหรืออาจได้ในรูปของเกรดจากโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการที่ซับซ้อน และระยะเวลาานพอสมควร หรืออาจได้จากการวัดแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัด การเปลี่ยนแปลง และประสบการณ์การเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ในลักษณะต่าง ๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

4.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงเอกสารหรือการทดสอบที่ครูได้สร้างขึ้นเพื่อทดสอบผู้เรียนได้รับหลังการการจัดการจัดเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และบันทึกข้อมูลเก็บไว้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542, น.34) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถด้านต่างๆ เมื่อได้รับประสบการณ์เฉพาะอย่างไปแล้ว ซึ่งจะเป็นการวัดความสามารถทางวิชาการต่างๆ โดยมุ่งวัดว่านักเรียนมีความรู้หรือมีทักษะในวิชานั้นมากน้อยเพียงใด

สมนึก ภัททิยธนี (2546, น. 78 - 82) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง แบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมองต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้ว ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างกับแบบทดสอบมาตรฐาน แต่เนื่องจากครูต้องทำหน้าที่วัดผลนักเรียน คือเขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ตนได้สอน ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับแบบทดสอบที่ครูสร้างและมีหลายแบบ แต่ที่นิยมใช้มี 6 แบบ ดังนี้

1) ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้ และข้อคิดเห็นแต่ละคน

2) ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด ลักษณะทั่วไป ถือได้ว่าข้อสอบแบบกาถูก - ผิด คือ ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น

3) ข้อสอบแบบเติมคำ ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความ ที่ยังไม่สมบูรณ์ ให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ เพื่อให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง

4) ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ ลักษณะทั่วไป ข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัด ได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5) ข้อสอบแบบจับคู่ ลักษณะทั่วไป เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่า แต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยืน) จะคู่กับคำ หรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6) ข้อสอบแบบเลือกตอบ ลักษณะทั่วไป ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้จะประกอบด้วย 2 ตอน ตอนนำหรือคำถามกับตอนเลือก ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้นักเรียนพิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่น ๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเผินๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมด แต่ความจริงมีน้ำหนักรวมกันน้อยต่างกัน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2545, น.96) ได้กล่าวถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทำนองเดียวกันว่า หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

จากความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษและดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง

4.3 หลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากนักการศึกษา หลาย ๆ ท่าน ที่กล่าวถึงหลักเกณฑ์ไว้สอดคล้องกัน และได้ลำดับเป็นขั้นตอนดังนี้

1. เนื้อหาหรือทักษะที่ครอบคลุมในแบบทดสอบนั้น จะต้องเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้แบบทดสอบวัดนั้น ถ้านำไปเปรียบเทียบกันจะต้องให้ทุกคนมีโอกาสเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้ครอบคลุมและเท่าเทียมกัน
3. วัดให้ตรงกับจุดประสงค์ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรจะวัดตามวัตถุประสงค์ทุกอย่างของการสอน และจะต้องมั่นใจว่าได้วัดสิ่งที่ต้องการจะวัดได้จริง
4. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความเจริญงอกงามของนักเรียน การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าไปสู่วัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้นครูควรจะทราบมาก่อนเรียนนักเรียนมีความรู้ความสามารถอย่างไร เมื่อเรียนเสร็จแล้วมีความรู้แตกต่างจากเดิมหรือไม่ โดยการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน
5. การวัดผลเป็นการวัดผลทางอ้อม เป็นการยากที่จะใช้ข้อสอบแบบเขียนตอบ วัดพฤติกรรมตรงๆ ของบุคคลได้ สิ่ง que วัดได้ คือ การตอบสนองต่อข้อสอบ ดังนั้น การเปลี่ยนวัตถุประสงค์ให้เป็นพฤติกรรมที่จะสอบ จะต้องทำอย่างรอบคอบและถูกต้อง
6. การวัดการเรียนรู้ เป็นการยากที่จะวัดทุกสิ่งทุกอย่างที่สอนได้ภายในเวลาจำกัด สิ่ง que วัดได้เป็นเพียงตัวแทนของพฤติกรรมทั้งหมดเท่านั้น ดังนั้นต้องมั่นใจว่าสิ่งที่วัดนั้นเป็นตัวแทนแท้จริงได้
7. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องช่วยพัฒนาการสอนของครู และเป็นเครื่องช่วยในการเรียนของเด็ก
8. ในการศึกษาที่สมบูรณ์นั้น สิ่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่การทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว การทบทวนการสอนของครูก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง
9. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ควรจะเน้นในการวัดความสามารถในการใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ หรือการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ
10. ควรใช้คำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ที่วัด
11. ให้ข้อสอบมีความเหมาะสมกับนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ความยากง่ายพอเหมาะ มีเวลาพอสำหรับนักเรียนในการทำข้อสอบ

4.4 ชนิดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สำหรับชนิดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งชนิดของแบบทดสอบ ไว้ดังนี้

สมบูรณ ภู่วล (2525, น. 17 – 25 ; อ้างอิงในยุทธนา ปัญญาดี, 2553) ได้แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 6 ชนิด ดังนี้

1. แบบทดสอบรายบุคคล และสอบเป็นกลุ่ม (individual and group tests) เป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนตอบครั้งละคน เช่น ต้องการให้นักเรียนตอบปากเปล่า ผู้สอบถามตามแบบทดสอบ เมื่อนักเรียนตอบก็ให้คะแนนที่ละข้อคำถามทันที การสอบเป็นรายบุคคลนี้โดยทั่ว ๆ ไปผู้สอบต้องได้รับการฝึกหัดและมีประสบการณ์มากแบบทดสอบเป็นกลุ่มโดยทั่ว ๆ ไปครูทุกคนเคยมีประสบการณ์มาแล้วในชั้นเรียน ผู้กำกับการสอบได้รับการฝึกหัดเพียงเล็กน้อยก็ดำเนินการสอบได้ อย่างไรก็ตามการดำเนินการสอบต้องมีทักษะและความรู้ในการดำเนินการสอบด้วย

2. แบบทดสอบปรนัย และอัตนัย (objective and subjective tests) ข้อสอบปรนัยเป็นข้อสอบที่ไม่ต้องใช้ความคิดเห็นของผู้ตรวจ แต่ให้ตามแบบหรือกฎเกณฑ์ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้คะแนนของแบบทดสอบปรนัยมีประโยชน์และจำเป็นมากในการวัดผลการศึกษา ข้อทดสอบที่มีโอกาสเป็นปรนัยได้ดี คือ ข้อทดสอบเลือกตอบถูก - ผิด และจับคู่เพราะการให้คะแนนเป็นไปตามกฎเกณฑ์ได้พิจารณาไว้ก่อนแล้ว แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบทดสอบที่ให้ตอบยาว ๆ หรือแบบความเรียง ยากที่จะให้คะแนนได้ชัดเจน เทียงตรงและเที่ยงธรรม ผู้ตรวจมีอิสระในการให้คะแนน อย่างไรก็ตามการให้คะแนนโดยวิธีจัดอันดับคุณภาพ จะช่วยให้การให้คะแนนมีความเที่ยงธรรมดีขึ้นได้ในเนื้อหาวิชาจดหมาย เรียงความ แต่งความ เป็นต้น

3. แบบทดสอบไม่จำกัดเวลาและจำกัดเวลา (power and speed tests) แบบทดสอบ ไม่จำกัดเวลา ให้เวลาทำข้อสอบมาก เพื่อนักเรียนส่วนมากจะสามารถทำได้หมดทุกข้อ ซึ่งค่อนข้างยาก หรือมีความยาวมาก นักเรียนทำไปจนหมดแรงแล้วก็หยุดทำเอง ในทางตรงกันข้าม แบบทดสอบจำกัดเวลา กำหนดเวลาให้น้อย แต่ข้อสอบค่อนข้างง่าย นักเรียนส่วนน้อยจะทำผิดและเด็กเก่งๆ เท่านั้นที่จะทำได้ทันตามเวลาที่กำหนด แบบทดสอบไม่จำกัดเวลาต้องการทราบว่านักเรียนแต่ละคน มีความรู้มากน้อยเพียงใด แบบทดสอบจำกัดเวลาต้องการทราบว่า นักเรียนสามารถทำได้รวดเร็วเพียงใดในเวลาที่กำหนดให้น้อยๆ เช่น แบบทดสอบวัดการเป็นเสมียน จึงเน้นถึงความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วเพียงใด เช่น การเขียนหนังสือ หรือพิมพ์ดีด

4. แบบทดสอบตัวหนังสือ ไม่เป็นตัวหนังสือและไม่ใช้ภาษา (verbal, nonverbal, and no language tests) แบบทดสอบตัวหนังสือ เน้นการอ่าน การเขียน ใช้กันโดยทั่วๆ ไป เป็นส่วนมาก แบบทดสอบไม่เป็นตัวหนังสือ เน้นบทบาทของภาษาโดยใช้ภาพ ภาพร่างหรือ สัญลักษณ์

ของสิ่งต่างๆ เช่นให้นักเรียนเลือกภาพร่างหลายๆ ภาพที่เหมือนกับตัวอย่าง หรือให้นักเรียนคำนวณการบวกจำนวนจากภาพ โดยทุกๆ ไปแบบทดสอบนี้ใช้กับผู้ที่ย่านหนังสือไม่ได้หรือเด็กอนุบาลแบบทดสอบนี้อาจใช้วัดปัญญาของเด็กได้ เช่น ให้นักเรียนบอกลักษณะของสิ่งต่างๆ จากภาพ เช่น ภาพนกบิน ภาพนกหลับ นกคุ้ยกัน ให้นักเรียนดูภาพแล้วตอบการกระทำของนกเป็นต้น ส่วนแบบทดสอบที่ไม่เป็นตัวหนังสือ ครูจะต้องอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟังทีละข้อ เมื่อนักเรียนทำเสร็จหมดทุกคน จึงอ่านคำชี้แจงข้อต่อไป คำชี้แจงควรเขียนไว้ในแบบทดสอบทุกตอนหรือทุกข้อ เพื่อว่าผู้กำกับการสอบจะสามารถให้ข้อความแก่นักเรียนได้ตรงกันในกรณีทดสอบหลายๆ ห้อง หรือหลาย ๆ โรงเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน แบบทดสอบไม่ใช่ภาษา ผู้กำกับการสอบ จะไม่สื่อความหมายกับผู้สอบโดยใช้การเขียน การอ่าน หรือการพูดใดๆ ทั้งสิ้น แต่จะใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายและภาษาใบ้เป็นการบอกให้ทราบ นักเรียนตอบโดยการชี้หรือทำด้วยมือ ข้อสอบจะเป็นวัตถุทรงเหลี่ยม รูปภาพ หรือการเคลื่อนไหวที่เป็นปริศนา ข้อสอบนี้ใช้กับคนใบ้ หูหนวก หรือไม่อาจสื่อด้วยภาษาธรรมดาได้

5. แบบทดสอบการปฏิบัติจริง และข้อเขียน (performance and pencil – paper test) แบบทดสอบแบบปฏิบัติจริง เป็นการสอบที่ผู้สอบทำงานแทนการตอบคำถาม อาจสอบทีละคนหรือเป็นกลุ่มก็ได้ เช่น การสอบปฏิบัติร้องเพลง เล่นดนตรี พลศึกษา อาจสอบทีละคน สอบเขียนภาพ ทำงานหัตถะ อาจสอบเป็นกลุ่มก็ได้ เป็นต้น ผู้ตรวจจะนับจำนวนที่ทำผิด หรือพิจารณาคุณภาพทั้งหมดเป็นส่วนรวม แล้วนำมาจัดอันดับคุณภาพและสามารถวัดเวลาที่ผู้สอบใช้ในการปฏิบัติงานจนเสร็จ

แบบทดสอบการปฏิบัติจริงมีหลายชนิดหลายแบบ เนื้อหาวิชาของแผนที่ยังชี้ให้เป็นตำแหน่งของเมือง แหล่งทรัพยากร ใครจะชี้ได้ถูกและรวดเร็ว วิชาประวัติศาสตร์อาจให้เรียงภาพผู้นำของประเทศตามลำดับก่อนหลัง ให้ชี้ส่วนที่หายไปในภาพ ให้เขียนเรียงความเป็นต้น ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบปฏิบัติจริง เป็นการเน้นความสามารถในเนื้อหาวิชาให้สามารถปฏิบัติได้จริงมากกว่าตอบคำถาม

แบบทดสอบข้อเขียน ส่วนมากจะถามเนื้อหาวิชา ให้นักเรียนตอบในกระดาษสามารถตอบได้ครั้งละหลายๆ คน ข้อสอบจะเป็นตัวหนังสือ หรือรูปภาพ สัญลักษณ์ก็ได้

6. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองใช้สำหรับทดสอบนักเรียนที่ครูสอนเอง แบบทดสอบจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูมีความรู้ในการสร้างข้อทดสอบหรือไม่ และมีทักษะเพียงใด แบบทดสอบมาตรฐานสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญในการทดสอบร่วมกับผู้ชำนาญการหลักสูตรและครู แบบทดสอบนี้จะต้องมีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ คะแนนเป็นมาตรฐาน เป็นการทดสอบที่มีแบบแผนและสามารถนำแบบทดสอบนี้ไปใช้กับนักเรียนต่างห้อง ต่างโรงเรียนได้

อำนาจ เลิศชัยนที (2533, น.88 – 91, อ้างอิงในยุทธนา ปัญญาดี, 2553) แบ่งแบบทดสอบออกเป็น 18 ชนิด ดังนี้

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (multiple choice) แบบทดสอบชนิดนี้มีลักษณะประกอบด้วยคำถาม 1 คำถาม มีตัวเลือก 4 – 5 ตัวเลือก ถ้าเป็นระดับประถมศึกษาควรมี 4 ตัวเลือก ระดับ ป. 1 – 3 ควรสร้างให้มี 3 ตัวเลือก และควรมีรูปภาพประกอบมากๆ ระดับมัธยมศึกษาจึงควรใช้ 5 ตัวเลือก

2. แบบทดสอบถูก – ผิด (true – false) แบบทดสอบชนิดนี้จัดว่า เป็นแบบเลือกตอบอีกอย่างหนึ่ง แต่มีเพียงถูกหรือผิด หรือมีสองตัวเลือก

3. แบบทดสอบแบบจับคู่ (matching) ลักษณะของแบบทดสอบจัดว่าเป็นแบบเลือกตอบอีกชนิดหนึ่ง แต่มีตัวเลือกจำนวนคงที่และภายหลังการคัดเลือกตัวเลือกที่ถูกไปแล้วจำนวนตัวเลือกนี้จะลดน้อยลงไปเรื่อย ๆ

4. แบบทดสอบให้เขียนตอบ (free response) แบบทดสอบชนิดนี้มีหลายลักษณะ เช่น ให้เป็นแบบเติมคำ หรือเติมข้อความสั้นๆ หรือให้เขียนบรรยายแสดงความคิดเห็น

5. แบบทดสอบความเร็วในการคิด (speed test) ลักษณะของแบบทดสอบความเร็ว ในการคิดจะประกอบด้วยข้อคำถามง่าย ๆ แต่มีข้อคำถามจำนวนมากๆ ให้ความเวลาในการทำข้อสอบน้อยมาก คะแนนที่ได้จะเป็นตัวเลข ที่ชี้ให้เห็นถึงความเร็วในการคิด การทำข้อสอบ

6. แบบทดสอบแบบไม่จำกัดเวลา (power test) แบบทดสอบชนิดนี้ ประกอบด้วยคำถามที่ค่อนข้างยาก ต้องใช้เวลาในการคิดทำข้อสอบเป็นเวลานาน ดังนั้น จะไม่จำกัดเวลาในการทำข้อสอบ ให้ผู้สอบคิดจนกว่าจะสำเร็จ

7. แบบทดสอบที่วัดความสามารถขั้นสูงสุด (maximum performance) แบบทดสอบลักษณะนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความสามารถขั้นสูงสุดของผู้สอบ ผู้สอบต้องพยายามคิดทำข้อสอบให้ได้คะแนนมากที่สุด คะแนนจะเป็นตัวชี้ถึงความสามารถขั้นสูงสุด เช่น การสอบวัดทางด้านสติปัญญา หรือการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8. แบบทดสอบที่วัดคุณลักษณะเฉพาะอย่าง (typical performance) แบบทดสอบลักษณะนี้มีจุดมุ่งหมายวัดความสามารถบางอย่างบางประการ หรือคุณลักษณะที่ต้องการวัดเพียง บางลักษณะเท่านั้น เช่น แบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาชีว หรือ แบบวัดบุคลิกภาพ เป็นต้น

9. แบบทดสอบแบบปรนัย (objective tests) แบบทดสอบแบบปรนัยเป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยคุณลักษณะสามประการ คือ

9.1 คำถามที่ใช้ถาม เป็นคำถามที่ชัดเจน ถามตรงจุด อ่านแล้วรู้ว่าถามอะไร

9.2 เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ได้กำหนดไว้ชัดเจน ใคร ๆ ตรวจก็ได้คะแนน

ตรงกัน เท่ากัน

9.3 การแปลผล ทุกคนที่แปลผลย่อมแปลได้ตรงกัน เช่น ใครทำข้อสอบได้ คือ คนเก่ง ใครทำข้อสอบไม่ได้ คือ คนเรียนอ่อน

10. แบบทดสอบอัตนัย (subjective tests) แบบทดสอบแบบอัตนัย เน้นที่คนออกข้อสอบเป็นคนตรวจและให้คะแนน การให้คนตรวจก็ย่อมมีข้อยุ่งยากหลาย ๆ ประการเกี่ยวกับกิเลสในตัวคน

11. การทดสอบที่ใช้การเขียน – ตอบ (paper – pencil test) การทดสอบลักษณะนี้อาจใช้เป็นแบบลักษณะของแบบทดสอบในข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ดังที่กล่าวมา เรียกว่าแบบทดสอบที่เป็นการทดสอบที่ใช้เขียนตอบ

12. การทดสอบที่ไม่ใช้การเขียน (performance) การทดสอบลักษณะนี้ไม่ใช้การเขียนตอบแต่เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมจากการกระทำโดยตรง เช่น การทดสอบพลศึกษา การทดสอบ ด้านการปฏิบัติในวิชาช่างประเภทต่าง ๆ

13. การทดสอบที่ใช้นักเรียนเป็นกลุ่ม (group tests) การทดสอบที่ใช้ลักษณะนักเรียนทดสอบเป็นกลุ่ม ส่วนมากมักใช้ Paper – pencil test เพราะสามารถสอบนักเรียนได้พร้อมๆ กันถึงแม้นักเรียนจะมีจำนวนมาก

14. แบบทดสอบที่ต้องสอบครั้งละ 1 คน (individual tests) การทดสอบที่สอบกับนักเรียนเพียง 1 คน มักเป็นแบบการสอบเพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องทางการเรียน หรือเป็นการสอบความพร้อมทางการเรียน ความพร้อมด้านการฟัง ความพร้อมด้านการอ่านและโดยเฉพาะการสอบด้านการปฏิบัติงาน ฯลฯ ซึ่งต้องดูพฤติกรรม อากัปกริยาของผู้เข้าสอบด้วยการสอบเป็นกลุ่มทำให้ไม่สามารถสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโดยตรงได้

15. แบบทดสอบที่ใช้ภาษา (language) แบบทดสอบที่ใช้ภาษาเน้นที่การใช้ภาษาเป็นการสื่อความหมาย เหมาะสำหรับนักเรียนที่สามารถอ่านหนังสือได้เร็ว แบบทดสอบที่ใช้ภาษาจึงเหมาะสำหรับนักเรียนที่อ่านคล่อง เช่น ระดับชั้น ป. 4 ป.5 ป.6 และระดับชั้นมัธยมขึ้นไป

16. แบบทดสอบที่ไม่ใช้ภาษา (non-language) แบบทดสอบชนิดนี้จะเหมาะกับเด็กเล็กๆ และเหมาะกับเด็กที่ไม่สามารถสื่อความหมายด้วยการพูดหรือเขียนได้

17. แบบทดสอบที่ต้องการเฉพาะกระบวนการคิดตอบ (process) แบบทดสอบลักษณะนี้ผู้สอบไม่สนใจว่าใครคิดได้หรือไม่ แต่มีความสนใจที่ผู้เข้าสอบคิดอย่างไร

18. แบบทดสอบแบบการสร้างจินตภาพ (projective) ลักษณะแบบทดสอบการสร้างจินตภาพเป็นการเน้นให้ผู้เข้าสอบแสดงความรู้ ความคิดต่อสิ่งเร้าต่างๆ (Stimulus) ที่ตนได้พบเห็นผู้เข้าสอบจะแสดงอาการตอบสนองออกมาเป็นความรู้สึกนึกคิด ทักษะคิดต่างๆ ต่อสิ่งเร้าที่ปรากฏอยู่ ตัวแบบทดสอบที่ใช้เป็นสิ่งเร้า จะมีลักษณะไม่ชัดเจน เพราะต้องการเป็นตัวการที่จะให้ผู้สอบแสดงพฤติกรรม ความรู้สึกในตนตอบสนองออกมาเท่านั้น เมื่อไรที่ตัวแบบทดสอบมีความชัดเจนไม่

ถือว่าเป็นการสอบเพื่อวัดการสร้างจินตภาพ การสอบลักษณะนี้จึงเหมาะกับบุคคลที่มีจิตไม่สมประกอบคนเหล่านี้เมื่อพบเห็นภาพสลัว ๆ ไม่ชัดเจน ก็จะระบายความรู้สึกนึกคิดที่เป็นปัญหาออกมา ผู้วัดผล ก็จะแปลพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นให้เขารู้ว่าเป็นคนอย่างไร มีปัญหาหรือไม่ จะเห็นได้ว่าชนิดของแบบทดสอบมีหลายชนิดด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบปรนัย อัตนัย แบบเลือกตอบแบบจำกัดเวลาที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง หรือแบบทดสอบมาตรฐาน อย่างไรก็ตามการสร้างแบบทดสอบชนิดต่าง ๆ นั้น ผู้สร้างจะต้องสร้างให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้สอบด้วย

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, น.146, อ้างอิงในยุทธนา ปัญญาดี, 2553) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งมักจะเป็นข้อคำถามให้นักเรียนตอบด้วยกระดาษ และดินสอกับให้นักเรียนปฏิบัติจริง ซึ่งแบ่งแบบทดสอบประเภทนี้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของข้อคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียน เป็นการทดสอบว่านักเรียนมีความรู้มากแค่ไหน บทพร่องในสวนใดจะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดเพื่อดูความพร้อมที่จะเรียนในเนื้อหาใหม่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของครู

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา หรือจากครูที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองหาคุณภาพหลายครั้ง จนมีคุณภาพดีจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้หลักและเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใดๆ ก็ได้ แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอบบอกถึงวิธีการ และยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วย ทั้งแบบทดสอบของครูและแบบทดสอบมาตรฐาน จะมีวิธีการในการสร้างข้อคำถามที่เหมือนกัน เป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมในด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการนำไปใช้ 2) ด้านการวิเคราะห์ 3) ด้านการสังเคราะห์ 4) ด้านการประเมินค่า

สรุปได้ว่าชนิดของแบบทดสอบมีหลายชนิดด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบปรนัย อัตนัยแบบเลือกตอบ แบบจำกัดเวลาที่ผู้สอนสร้างขึ้นเองหรือแบบทดสอบมาตรฐาน อย่างไรก็ตามการสร้างแบบทดสอบชนิดต่างๆ นั้น ผู้สร้างจะต้องสร้างให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้และเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้สอบด้วย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ประนอม โพธิ์กัน (2550, น.80-83) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยเรื่องคำและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค STAD กับการสอนปกติโดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนโดยใช้เทคนิค STAD กับการสอนปกติ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยเทคนิค STAD พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค STAD สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประพันธ์ บุญพิมพ์ (2555, น.103-112) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้แบบ STAD กับที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT)โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศึกษาคความพึงพอใจ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบSTAD กับการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ พบว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4MAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบ ต่างมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนที่ได้รับอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 และ 2.69 ตามลำดับ

พจนีย์ บุญสว่าง (2558, น.70-78) ได้ทำการวิจัยพัฒนากิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STADและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 78.85/77.70 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ 75/75 และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลัดดา โพธิ์ภักดี (2559, น.88-94) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำประวิสรรชนีย์และไม่วิสรรชนีย์โดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผล

การเรียนรู้ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ซึ่ง ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.85/77.70 สูงกว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.7139 นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมี คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและหลังเรียนไปแล้ว 14 วัน เท่ากัน ถือว่ามีความคงทนในการเรียนรู้ไม่ต่าง ต่างกัน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ประกอบ แบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สลาวิน (Slavin. 1990, น.76) อ้างถึงในอิศรา รุ่งอภิญา 2558, น.66-67) ได้ทำ การทดลองเพื่อศึกษาเทคนิค STAD กับนักเรียนเกรด 7 ที่ต่างเชื้อชาติและสีผิว โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา แบ่งเป็นผู้เรียนผิวขาว 25 คน และผู้เรียนผิวดำ 37 คน ผู้เรียนใน กลุ่มทดลองใช้การเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD มีการให้รางวัลเป็นทีม ส่วนผู้เรียนในกลุ่มควบคุมใช้วิธีการ เรียนแบบปกติทั้งชั้น และให้รางวัลเป็นรายบุคคล พบว่าผู้เรียนผิวดำในกลุ่มทดลองเรียนรู้ได้ดีกว่า ผู้เรียนผิวขาวในกลุ่มควบคุม และผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียนที่ต่างชาติสีผิว ดีกว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุม

เฉิน (Chen. 2009 : ไม่ปรากฏหน้า) อ้างถึงในกิตติวรรณ แสงโทโพ 2553, น.69) ได้ศึกษาผลกระทบของวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิชาภาษาอังกฤษสำหรับภาษาต่างชาติ ของวิทยาลัยในไต้หวันโดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา ผลสัมฤทธิ์ของวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างชาติสำหรับกลุ่ม นักเรียนในวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ในไต้หวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 110 คน ชาย 34 คน และหญิง 76 คน ใช้เวลาในการทดลอง 3 เดือน กลุ่มทดลองใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2 วิธี คือ แบบ JIGSAW และแบบแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน(STAD) บกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม คือ วิธีการแปลเชิงไวยากรณ์ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน และแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและความชื่นชอบด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การถดถอยเชิงพหุและการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ผลการศึกษาพบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนกลุ่มทดลองมีผลการเรียนก้าวหน้ากว่ากลุ่มควบคุมอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนทดสอบก่อนเรียน เพศ คะแนนความตั้งใจ และลักษณะนิสัย ของผู้เรียน กลุ่มทดลองมีผลการเรียนก้าวหน้ากว่ากลุ่มควบคุมในการอ่าน TOEIC อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนผลการทดสอบรวมของ TOEIC และเพศโดยวิธีการสอนแบบเปิดเผย

มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างผู้ชายและผู้หญิงที่ระดับ .05 ผู้ชายในกลุ่มทดลอง มีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งมีผล สอดคล้องกันคือ การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD นั้นจะจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดย คณะความสามารถ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบนี้ส่งผลให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้น กล้าแสดงออก มีทัศนคติที่ดีต่อการเสริมสร้างความสามัคคี การรู้จักรับผิดชอบหน้าที่ ของตน ส่งผลให้การทำงานประสบผลสำเร็จส่งผลให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และนอกจากนี้ยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้นอีกด้วย ซึ่งจากเหตุผลที่ได้กล่าวมานั้นผู้วิจัยจึง ได้นำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนดและมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงขึ้นตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 ห้องเรียน นักเรียน 224 คน ซึ่งจัดนักเรียนในแต่ละห้องเรียนแบบคละความสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม ในจำนวนทั้งหมด 14 ห้องเรียน มา 1 ห้องเรียน เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนนักเรียน 13 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัย ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนาน

2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ผู้วิจัยได้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ 2560, น.37-55)และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดลำพันบอง (2563, น.6) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด หรือจุดเน้นของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ หลักการ และเนื้อหาหลักสูตร

2) ศึกษาคู่มือการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางด้านการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

4) ศึกษาเนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทาง ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

5) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ จำนวน 5 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- (1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ชนิดของคำควบกล้ำ
- (2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ร
- (3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ล

- (4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ว
 (5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
 6) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ที่ได้ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ พร้อมแบบประเมินแผนการ เรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเนื้อหาและรูปแบบ เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีเกณฑ์ ระดับคุณภาพ ในการให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	คุณภาพในระดับดีเยี่ยม
4	หมายถึง	คุณภาพในระดับดีมาก
3	หมายถึง	คุณภาพในระดับดี
2	หมายถึง	คุณภาพในระดับพอใช้
1	หมายถึง	คุณภาพในระดับปรับปรุง

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ และนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพในแต่ละด้าน หรือทั้งหมดโดยการหาค่าเฉลี่ย และพิจารณา ตามเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลค่า
4.51 - 5.00	คุณภาพในระดับดีเยี่ยม
3.51 - 4.50	คุณภาพในระดับดีมาก
2.51 - 3.50	คุณภาพในระดับดี
1.51 - 2.50	คุณภาพในระดับพอใช้
1.00 - 1.50	คุณภาพในระดับปรับปรุง

ซึ่งผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังปรากฏในตารางที่ 3.1 -3.6 หน้า 71 - 76 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนนั้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับคุณภาพดีเยี่ยม

2.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัย ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบคู่ขนาน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนและหาคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบรูปแบบและความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำ

4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พร้อมกับแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และได้ทำการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

+ 1 เมื่อท่านว่าสอดคล้อง

0 เมื่อท่านไม่แน่ใจ

- 1 เมื่อท่านเห็นว่าไม่สอดคล้อง

5) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้สูตรหาค่า IOC (Index of Item Objective congruence) เพื่อหาผลรวมของคะแนนในข้อสอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.93 และแบบทดสอบหลังได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.95 ดังปรากฏในตารางที่ 3.7 -3.8 หน้า 90 - 91 และเมื่อนำมาเทียบเกณฑ์ที่ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

6) นำแบบทดสอบที่ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว จำนวน 30 ข้อไปทดลอง (Try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ ที่เคยเรียนเนื้อหาวิชาภาษาไทยนี้มาแล้ว หลังจากนั้นนำกระดาษคำตอบที่นักเรียนทำข้อสอบมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ให้ 0 หลังจากนั้นรวมคะแนนของแต่ละคน เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบต่อไป

7) นำผลการตรวจแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.50 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.30 - 0.70 ดังปรากฏในตารางที่ 3.9 - 3.10 หน้า 92 - 93 ดังนั้นค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนนั้น มีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

8) นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจคุณภาพจากข้อ 7) ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับตามสูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) จากสูตร KR 20 ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 และแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

9) จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพซึ่งถือเป็นฉบับที่สมบูรณ์ จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยาเขตหนองหญ้าไซ ต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี 1 ห้องเรียน จำนวน 13 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

3.1.1 ทดสอบความสามารถทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของผู้เรียนก่อนจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.1.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 5 แผนๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

3.1.3 ทดสอบความสามารถทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของผู้เรียนหลังจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.1.4 นำคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังเรียน ดังปรากฏในตารางที่ 3.11 หน้า 95 มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

3.2 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบเครื่องหมาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียน เรื่อง คำควบล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ด้วยการ ใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบเครื่องหมาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบล้ำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบล้ำ ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบล้ำ ระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยการทดสอบเครื่องหมาย

ช่วงของการวัด	จำนวนคน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ทดสอบ (t-test)
ก่อนการทดลอง	13	30	10.00	33.33	3.08	
หลังการทดลอง	13	30	23.07	76.92	2.14	22.45

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ก่อนการทดลองโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องคำควบล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.00 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และคะแนนหลังการทดสอบมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเป็น 23.07 จากคะแนนเต็ม

30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.92 และเมื่อมีการทดสอบค่าเฉลี่ยดังกล่าว โดยการทดสอบ เครื่องหมาย พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องคำควบกล้ำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบล้ำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี มีขั้นตอนการวิจัยและผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียน

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน ในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี หลังการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่ามีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นกว่าก่อนการใช้ เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นั้น ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการพัฒนาคุณภาพอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นั้นเป็นการจัดการเรียนแบบกลุ่มย่อยๆ กลุ่มละ 4-5 คน แบบคณะกรรมการความสามารถทางการเรียน โดยนักเรียนแต่ละคนให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกันทำงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของกลุ่ม และหลังจากเรียนจบหนึ่งบทเรียน นักเรียนต้องทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคลเพื่อทดสอบความเข้าใจในการเรียน แล้วจึงนำคะแนนของสมาชิกในกลุ่มมารวมกัน ซึ่งเป็นการมุ่งเน้นการประสบความสำเร็จเป็นกลุ่ม ทั้งยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบล้ำ เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การเรียนรู้อีก

แบบร่วมมือเทคนิค STAD นี้ ยังช่วยเพิ่มทักษะทางสังคมให้ผู้เรียนทุกคนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบ มีความสามัคคี มีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้ที่ได้แข่งขันกับกลุ่มอื่นๆ นั้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพนอม โพธิ์กัน (2550, น.80-83) ที่ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยเรื่องคำและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค STAD กับการสอนปกติโดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนโดยใช้เทคนิค STAD กับการสอนปกติ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยเทคนิค STAD พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค STAD สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ ประพันธ์ บุญพิมพ์ (2555, น.103-112) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกดไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้แบบ STAD กับที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศึกษาความพึงพอใจ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ พบว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4MAT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบ ต่างมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนที่ได้รับอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 และ 2.69 ตามลำดับ งานวิจัยของ พงษ์นิษฐ์ บุญสว่าง (2558, น.70-78) ได้ทำการวิจัยพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 78.85/77.70 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ 75/75 และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และงานวิจัยของ ลัดดา โพธิ์ภักดี (2559, น.88-94) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำประวิสรรชนีย์และไม่วิสรรชนีย์โดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการ

เรียนรู้ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.85/77.70 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.7139 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและหลังเรียนไปแล้ว 14 วัน เท่ากัน ถือว่ามีความคงทนในการเรียนรู้ ไม่ต่างต่างกัน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ครูคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เพราะนักเรียนแต่ละคนจะมีศักยภาพในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และควรเสริมแรงให้เหมาะสม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดความสนใจ นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม

3.1.2 ครูควรชื่นชมผลงานของนักเรียนทุกคนอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอผลงานที่นักเรียนได้จัดทำให้นักเรียนระดับชั้น อื่น ๆ บุคคลภายนอกเช่น ผู้ปกครอง หรือ เพื่อนต่างโรงเรียน เพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนเห็นคุณค่าในงานของตนเอง

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาอื่น ๆ ในกลุ่มสาระภาษาไทย และระดับชั้นอื่น ๆ

3.2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าแตกต่างกันหรือไม่

3.2.3 ควรพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น สื่อประกอบการสอน แบบฝึกทักษะ หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ให้มีความถูกต้องและทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินการจัดการศึกษา. (2562). *รายงานการทดสอบความสามารถพื้นฐานของนักเรียนระดับชาติ (National Test: NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พ.ศ. 2558-2562*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3
- กิตติวรรณ แสงโทโพ. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- แคทรียา ใจมูล. (2550). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยสำนวยาววิทยาสังกาณเขตพื้นที่การศึกษาเขียงราย เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเขียงราย, เขียงราย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตเซอร์เวซัน.
- ทศนา เขมมณี. (2557). *14 วิธีการสอนสำหรับครุมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัตยา ปิลันธนานนท์. (2543). *การเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- โบอ้าย คีโองษ์สา. (2559). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นครหลวงเวียงจันทร์ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี,

- ประนอม โพธิ์กัน. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยเรื่องคำและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค STAD กับการสอนปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- ประพันธ์ บุญพิมพ์. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4MAT). มหาวิทยาลัยนครพนม, นครพนม
- ปริยทิพย์ บุญคง.(2546). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พจนีย์ บุญสว่าง.(2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- พรชัย จันทไทย. (2545). การเปรียบเทียบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการแบ่งกลุ่มตามสังกัดสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสอนตามคู่มือครูของ สสวท. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2545). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: เมธีทิปส์
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2545). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป
- ภาวินี คำขารี. (2550). การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนและทศนิยมและการคิดวิเคราะห์ ระหว่างวิธีเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สอดแทรกเมตาคognitionชั้น วิธีเรียนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์และวิธีเรียนตาม คู่มือครู สสวท. ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ยุทธนา ปัญญาดี. (2553). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีทักษะกระบวนการคิดเป็นลำดับขั้นตอนโดยนำแนวคิดการเขียนอธิบายด้วยผังงาน. กรุงเทพฯ: โรงเรียนพณิชยการจรัสสินทวงศ์.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2550). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. (พิมพ์ครั้งที่ 6).
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ อจท.
- โรงเรียนวัดลำพันบอง. (2562). *รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดลำพันบอง
ปีการศึกษา 2552-2562*. โรงเรียนวัดลำพันบอง.
- _____. (2562). *หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดลำพันบอง พุทธศักราช 2563
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงเรียนวัดลำพันบอง.
- ลัดดา โพธิ์ภักดี.(2559). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำประวิสรรชนีย์และ
ไม่ประวิสรรชนีย์ โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก
ทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ:
เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2552). *นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. มหาสารคาม: ประสานการพิมพ์.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาพัฒนาการเรียนการสอน*.
(พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กภาพสินธุ์ ประสานการพิมพ์
- สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา,สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551).
*ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2552). *การจัดกระบวนการเรียนรู้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.
- อารี สันทรวี. (2543). *พหุปัญญาและการเรียนแบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- อิศรา รุ่งอภิญา. (2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

- อุไรรัตน์ ชูระสุข. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม
- Slavin, Robert E. (1995). *Cooperative Learning*. 2nd ed. USA: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. ชื่อ นางจิตอัมพร โสทรจิตร

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดไทร สำนักเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา สุพรรณบุรี เขต 3

วุฒิการศึกษา - ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช
- การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. ชื่อ นางสุภาพ พุ่มสาขา

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลด่านช้าง สำนักเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา สุพรรณบุรี เขต 3

วุฒิการศึกษา - ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง เอกภาษาไทย สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์
- ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) เอกการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
- การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย-
กรุงเทพธนบุรี

3. ชื่อ นางพรทิพย์ ยางสุด

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานนิเทศและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักเขตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุพรรณบุรี เขต 3

สถานที่ทำงาน เลขที่ 121 ม.1 ตำบลเขาพระ อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

วุฒิการศึกษา - ครุศาสตร์บัณฑิต(ค.บ.) วิชาเอกภาษาไทย วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (บ)/๖๕๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๓ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางจิตต์อัมพร โสทรจิตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวดวงกมล โพธิ์พันธุ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลัก และกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรนักศึกษา ๐๘๐-๔๓๕-๖๓๙๑

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (บ)/๖๕๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๓ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวภาพ พุ่มสาขา

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวดวงกมล โพธิ์พันธุ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำ นั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลัก และกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรนักศึกษา ๐๘๐-๔๓๕-๖๓๙๑

ที่ อว ๐๖๐๒.๑๖ (ป)/๖๕๐

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๒๓ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางพรทิพย์ ยางสุด

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวดวงกมล โพธิ์พันธุ์ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลัก และกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรนักศึกษา ๐๘๐-๔๓๕-๖๓๙๑

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓**
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ **เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้** **เวลาเรียน ๒ ชั่วโมง**

สาระสำคัญ

คำควบกล้ำไม่แท้ มี ๒ ประเภท ได้แก่ ๑) คำควบกล้ำไม่แท้ที่ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้า คือมีพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์โดยตัวที่สองคือ ร แต่อ่านออกเสียงเพียงพยัญชนะตัวแรกเพียงตัวเดียวไม่ออกเสียง ร และ ๒) คำควบกล้ำไม่แท้ที่พยัญชนะต้นเป็น ท ควบกับ ร แต่ออกเสียง ซ โดยการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำไม่แท้ จะทำให้สามารถอ่าน เขียน และนำคำควบกล้ำไม่แท้ไปใช้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะของคำควบกล้ำไม่แท้ได้
๒. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำไม่แท้ได้ถูกต้อง
๓. นักเรียนสามารถนำคำควบกล้ำไม่แท้ไปใช้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

๑. ลักษณะคำควบกล้ำไม่แท้
๒. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำไม่แท้

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

ขั้นที่ ๑ การเตรียมผู้เรียนและนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น

๑. ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ พร้อมทั้งอธิบายข้อตกลงเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ให้นักเรียนทราบ และชี้แจงหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม ในการทำงานร่วมกัน ดังนี้
 - ๑.๑ นักเรียนต้องทำงานร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
 - ๑.๒ คะแนนจากผลงาน/แบบฝึกเสริมทักษะของกลุ่มนำมาคิดเฉลี่ยเป็นคะแนนของทุกคน
 - ๑.๓ เมื่อนักเรียนได้เป็นตัวแทนกลุ่มในการนำเสนองานต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุด
 - ๑.๔ การทดสอบหลังเรียนนักเรียนจะใช้คะแนนเป็นรายบุคคล
๒. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น ๓ กลุ่ม ๆ ละ ๔ คน ตามกลุ่มเดิม ที่ได้จัดไว้ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ละความสามารถทางการเรียน ประกอบด้วยนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน ๑ : ๒ : ๑
๓. ครูนำแผนภูมิกลอนคำควบกล้ำไม่แท้ มาติดบนกระดาน และให้นักเรียนช่วยกันอ่านพร้อมกันทีละวรรคจนจบ

๔. นักเรียนร่วมกันสังเกตพยัญชนะต้นของคำที่ปรากฏในบทกลอนว่าออกเสียงอย่างไรบ้าง
๕. ครูอธิบายเกี่ยวกับลักษณะ และหลักเกณฑ์การอ่าน การเขียนคำควบกล้ำไม่แท้

ขั้นที่ ๒ การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มเพื่อศึกษาความรู้ใหม่

๑. ตัวแทนกลุ่มรับใบความรู้ ชุดที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ จากนั้นนักเรียนศึกษาเนื้อหา โดยให้นักเรียนเก่งอธิบายเพื่อให้เกิดความเข้าใจและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนในกลุ่ม
๒. ตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยการให้นักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะชุดที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ โดยนักเรียนเก่งอธิบายเพื่อให้เกิดความเข้าใจและช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนในกลุ่ม โดยมีครูคอยแนะนำในส่วนที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ
๓. ครูคอยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรปฏิบัติงานกลุ่มระหว่างเรียน และปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในระหว่างปฏิบัติงานกลุ่ม
๔. นักเรียนแลกเปลี่ยนแบบฝึกเสริมทักษะกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยครูและนักเรียนช่วยกันเฉลย เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วให้นำแบบฝึกเสริมทักษะคืนเจ้าของเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง เมื่อนักเรียนตรวจสอบเรียบร้อยแล้วให้นำแบบฝึกเสริมทักษะส่งครู
๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปความรู้ ชุดที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ โดยมีครูเพิ่มเติมเนื้อหา และความรู้ในส่วนที่ยังไม่ครบถ้วน

ขั้นที่ ๓ การทดสอบย่อย

๑. นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อยหลังการเรียน ชุดที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ เป็นรายบุคคล โดยไม่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจรายบุคคล

ขั้นที่ ๔ การตรวจสอบ

๑. ครูตรวจสอบคำตอบของแบบทดสอบย่อยหลังการเรียน ชุดที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ ของนักเรียน และนำคะแนนของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม
๒. ครูบันทึกคะแนนรายบุคคลและคะแนนเฉลี่ยรายกลุ่มลงในแบบบันทึกคะแนนการทดสอบย่อย

ขั้นที่ ๕ การสรุปและประเมินผล

๑. ครูแจ้งคะแนนของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนทราบโดยติดป้ายประกาศหน้าชั้นเรียน
๒. นักเรียนและครูร่วมกันยกย่องชื่นชมกลุ่มที่ได้คะแนนดีและให้กำลังใจแก่กลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเพื่อเป็นการเสริมแรงแก่นักเรียน

สื่อการเรียนรู้

๑. แผนภูมิกลอน คำควบกล้ำไม่แท้
๒. ใบความรู้และแบบฝึกเสริมทักษะ ชุดที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้
๔. แบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้

การวัดผล และประเมินผล

๑. วิธีวัด และประเมินผล	๒. เครื่องมือในการวัด และประเมินผล	๓. หลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล
๑.๑ สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียน ๑.๒ ประเมินผลการทำแบบฝึกเสริมทักษะ ๑.๓ ประเมินผลการทำแบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้	๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียนระหว่างเรียน ๒.๒ แบบฝึกเสริมทักษะ ๒.๓ แบบทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้	๓.๑ จากการประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่มของนักเรียนระหว่างเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ๓.๒ จากการตรวจผลการทำงานแบบฝึกเสริมทักษะ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ๓.๓ จากการตรวจผลการทำงานแบบทดสอบย่อยผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ใบความรู้

ชุดที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

คำควบกล้ำไม่แท้ คือคำที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร แต่การออกเสียงอ่านคำจะไม่ออกเสียง ร ซึ่งคำควบกล้ำไม่แท้แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑) คำควบกล้ำไม่แท้ ที่ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้า คือมีพยัญชนะสองตัวเขียน เรียงกันอยู่ต้นพยางค์โดยตัวที่สองคือ ร แต่อ่านออกเสียงเพียงพยัญชนะตัวแรกเพียงตัวเดียวไม่ออกเสียง ร มี ๔ ตัว คือ จ ช ศ และ ส ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

จริง	อ่านออกเสียงว่า	จิง
ไซร์	อ่านออกเสียงว่า	ไซ้
เศร้า	อ่านออกเสียงว่า	เส้า
สร้าง	อ่านออกเสียงว่า	สั่ง

๒) คำควบกล้ำไม่แท้ ที่พยัญชนะต้นเป็น ท ควบกับ ร แต่ออกเสียง ช ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

เทริด	อ่านออกเสียงว่า	เชิด
ทราย	อ่านออกเสียงว่า	ชาย
มัทรี	อ่านออกเสียงว่า	มัด - ชี
ฉะเชิงเทรา	อ่านออกเสียงว่า	ฉะ - เชิง - เชา

ข้อควรจำ

๑. คำควบกล้ำไม่แท้บางคำสามารถเป็นคำที่ใช้อักษรนำได้ เช่น สระ สามารถออกเสียง ๒ แบบ คือ สระ และ สระ - หาระ

๒. คำว่า อินทรา จันทรา และ นิตรา นั้นแม้ว่าพยัญชนะต้นจะเป็นตัว ท ตามด้วย ร ก็จะไม่ออกเสียง ช เพราะเป็นคำควบกล้ำแท้ที่มาจากภาษาต่างประเทศ โดยจะออกเสียงว่า อิน-ทรา, จัน-ทรา, และ นิต-ทรา ตามลำดับ จะไม่อ่านว่า อิน-ชา, จัน-ชา, และ นิต-ชา อย่างเด็ดขาด

กลอนควบกล้ำไม่แท้

ทำงานเสร็จรับทราบ
 แทรกอกทรวงอร่า
 เศรษฐีสร้างสระน้ำ
 ศรัทธาสร้างทำทูน

อินทรีคาบลูกพุทรา
 สวมเทริดสร่งในงานบุญ
 เสริมสร้างธรรมนำเกื้อหนุน
 คอยเจือจุนอย่างจริงใจ

(ผู้แต่ง : ครูดวงกมล โพธิ์พันธุ์)

แบบฝึกทักษะที่ ๕.๑ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

“คำในคำ สำนวนไทย”

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฝึกอ่านคำควบกล้ำไม่แท้ที่กำหนดให้ และนำไปเติมสำนวนในช่องว่างให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

คน...**ทราวย**...เข้าวัด

ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม

๑.

น้ำใสใจ

น้ำใจอันดีงาม น้ำใจที่บริสุทธิ์ ไม่หวังผลตอบแทน

๒.

แผ่นดินไม่ไร้เท่าใบ.....

แม้จะคิดหวัง แต่ก็ยังมีหนทางโอกาสอยู่เสมอ

๓.

ปาก.....น้ำใจเชือดคอ

ทำเป็นพูดดีแต่ใจคิดร้าย ไม่เคยหวังดีกับใคร

๔.

.....แผ่นดินหนี

หลบ หลีกหนี ไม่อยากพบหน้าผู้คนเพราะอับอาย

๕.

พูดดีเป็น.....แก้ปาก

พูดจาไพเราะอ่อนหวานก็เป็นศิริมงคลกับตัวเอง

๖.

ก่อร่าง.....ตัว

ทำงานหาเงินเป็นกอบเป็นกำ ตั้งเนื้อตั้งตัวได้เป็นหลักฐาน

๗.

ร่วมโพธิ์ร่วม.....

ที่พึ่ง, ผู้ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือ, ผู้ให้ความอบอุ่นร่วมเย็น

๘.

.....ในดิน สิ้นในน้ำ

สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ อันอาจนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

แบบฝึกทักษะที่ ๕.๒ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

“จัดเรียงคำ ทำประโยค”

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เรียงเป็นประโยคให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง ผลไม้ ที่มีประโยชน์ เป็น พุทรา

➤ พุทราเป็นผลไม้ที่มีประโยชน์

๑. เกาะอยู่ บินมา ที่ต้นไทร นกอินทรี

๒. อาศรม นั่งสมาธิ พระฤๅษี อยู่ใน

๓. คือเมืองแปดริ้ว เรียกอีกชื่อ ฉะเชิงเทรา จังหวัด

๔. คุณปู่ พระที่วัด ไปสร้งน้ำ พาหลาน ๆ

๕. เทริด ของมโนราห์ เป็น เครื่องสวมศีรษะ

แบบฝึกทักษะที่ ๕.๓ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

“เสียงนั้นใช่ ไยไม่เหมือน”

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้และนำคำไปเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

.....ทราบ.....

• รับรู้ เข้าใจ

.....ซาบ.....

• อาการที่รู้สึกจับใจอย่างลึกซึ้ง

.....

๑. ซ่อนกและซื่อปลา ชนิดหนึ่ง

.....

๒. ร่างกายและจิตใจ หรือ สิ่งมีชีวิต

.....

๓. หัวเราะรำเริงอย่างสนุกสนาน

.....

๔. บริเวณที่ปลูกต้นไม้เป็นจำนวนมาก

.....

๕. ไม่สนุก ไม่สบายใจ มีเรื่องทุกข์ใจ

.....

๖. ไม้หลักหรือวัตถุที่ตั้งหรือปักเป็น ๓ มุมสำหรับรองรับ

.....

๗. หยิบให้กระจายตัวหรือยกขึ้นลงในน้ำ

.....

๘. อาบน้ำ,รดน้ำ, (ใช้กับเจ้านายและพระภิกษุสามเณร)

.....

๙. เงินตรา สิ่งมีค่า มีราคา

.....

๑๐. เอาของเช่นผ้า วางทาบลงบนของเหลวเพื่อให้แห้ง

แบบทดสอบย่อยหลังเรียน

ชุดที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

จำนวน ๑๐ ข้อ เวลา ๒๐ นาที คะแนน ๑๐ คะแนน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้

ก. พุทรา	ข. นิทรา
ค. อินทรา	ง. จันทรา

๒. คำในข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำไม่แท้

ก. เศรษฐี	ข. เศร้าสร้อย
ค. ทรุตโทรม	ง. โครมคราม

๓. คำว่า “สระบัว” อ่านสะกดคำตามข้อใด

ก. สอ - อะ - สะ - บอ - อัว - บัว - สระบัว
ข. สอ - รอ - อะ - สระ - อัว - บัว - สระบัว
ค. สรอ - รอ - อะ - สระ - บอ - อัว - บัว - สระบัว
ง. สะ - อะ - สะ - หอ - รอ - อะ - หระ - บอ - อัว - บัว - สระบัว

๔. “เสด - ถี” การอ่านสะกดคำดังกล่าว เขียนตามข้อใดถูกต้อง

ก. เสดถี	ข. เสดฐี
ค. เศรษฐี	ง. เศรษฐี

๕. “ประธานขึ้นปราศรัยเพื่อเสริมสร้างความสามัคคี” ประโยคข้างต้นมีคำควบกล้ำไม่แท้กี่คำ

ก. ๑ คำ	ข. ๓ คำ
ค. ๕ คำ	ง. ไม่ปรากฏคำควบกล้ำไม่แท้

๖. ประโยคในข้อใดไม่ปรากฏคำควบกล้ำไม่แท้

ก. สายสร้อยสีสวย	ข. ร่ำรวยทรัพย์สิน
ค. ที่ดินริมสระน้ำ	ง. จดจำความรู้

แบบสังเกตพฤติกรรมกรปฏิบัติงานกลุ่มระหว่างเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕

เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ชื่อกลุ่ม

ที่	รายชื่อ	พฤติกรรมที่สังเกต															รวม
		การให้ความร่วมมือในการทำงาน			ความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม			การแสดงความคิดเห็น			ทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนด			ความเป็นระเบียบ			
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	
๑.																	
๒.																	
๓.																	
๔.																	
๕.																	
	รวม																
	ร้อยละ																

หมายเหตุ

๑. เกณฑ์การผ่านร้อยละ ๘๐ ของคะแนนรวม ๑๕ คะแนน คือ ๑๒ คะแนน

๒. เกณฑ์การแปลความหมาย

๐ - ๗	คะแนน	หมายถึง	พฤติกรรมพอใช้
๘ - ๑๑	คะแนน	หมายถึง	พฤติกรรมดี
๑๒ - ๑๕	คะแนน	หมายถึง	พฤติกรรมดีมาก

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่มระหว่างเรียน

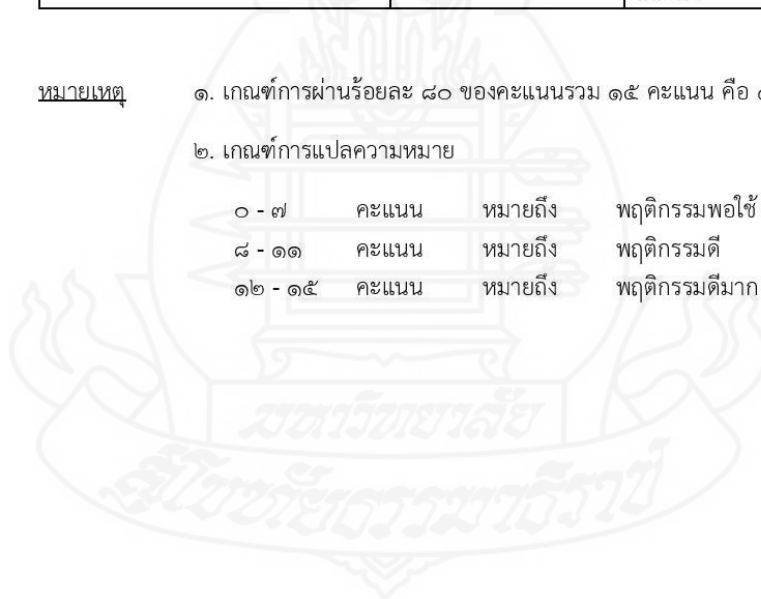
ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	๓	๒	๑
การให้ความร่วมมือในการทำงาน	ทุกคนให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกันทำงาน	มีผู้ไม่ให้ความช่วยเหลือและไม่ร่วมมือกันทำงาน ๑ คน	มีผู้ไม่ให้ความช่วยเหลือและไม่ร่วมมือกันทำงาน ๒ คน
ความกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม	มีความกระตือรือร้นในการทำงานทุกคน	มีผู้ไม่กระตือรือร้นในการทำงาน ๑ คน	มีผู้ไม่กระตือรือร้นในการทำงาน ๒ คน
การแสดงความคิดเห็น	ทุกคนร่วมมือกันในการแสดงความคิดเห็น	มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น ๑ คน	มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็น ๒ คน
ทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนด	ทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนด	ทำงานเสร็จช้ากว่าที่กำหนดเล็กน้อย	ทำงานเสร็จครึ่งหนึ่งและทันเวลาที่กำหนด
ความเป็นระเบียบ	จัดอุปกรณ์และสถานที่อยู่ในสภาพดี	อุปกรณ์และสถานที่อยู่ในสภาพดีโดยครูแนะนำ	ครูแนะนำแล้วแต่อุปกรณ์และสถานที่ไม่อยู่ในสภาพดี

หมายเหตุ

๑. เกณฑ์การผ่านร้อยละ ๘๐ ของคะแนนรวม ๑๕ คะแนน คือ ๑๒ คะแนน

๒. เกณฑ์การแปลความหมาย

๐ - ๗	คะแนน	หมายถึง	พฤติกรรมพอใช้
๘ - ๑๑	คะแนน	หมายถึง	พฤติกรรมดี
๑๒ - ๑๕	คะแนน	หมายถึง	พฤติกรรมดีมาก

แบบบันทึกการตรวจแบบฝึกทักษะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ชื่อกลุ่ม/รายชื่อสมาชิก	แบบฝึกทักษะ/คะแนน			รวม ๒๐ คะแนน
	แบบฝึกฯ ที่ ๑ ๕	แบบฝึกฯ ที่ ๒ ๕	แบบฝึกฯ ที่ ๓ ๑๐	
ชื่อกลุ่ม				
๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
รวม				
คิดเป็นร้อยละ				

หมายเหตุ ๑. เกณฑ์การผ่านร้อยละ ๘๐ ของคะแนนรวม ๒๐ คะแนน คือ ๑๖ คะแนน

แบบบันทึกคะแนนการทดสอบย่อย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ชื่อกลุ่ม	คะแนนจากนักเรียนในกลุ่ม					รวม คะแนน	เฉลี่ย ๑๐ คะแนน
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓	คนที่ ๔	คนที่ ๕		
๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

หมายเหตุ เกณฑ์การผ่านร้อยละ ๘๐ ของคะแนนรวม ๑๐ คะแนน คือ ๘ คะแนน

ภาคผนวก ค

แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 3.1 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ชนิดของคำควบกล้ำ

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓		
๑. แผนมีองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการ เรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5.00
๒. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	5	5	5	15	5.00
๓. แต่ละองค์ประกอบมีความ สอดคล้องกัน	5	5	5	15	5.00
๔. สาระสำคัญสอดคล้องกับ จุดประสงค์และเนื้อหา	5	5	5	15	5.00
๕. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
๖. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	4	13	4.33
๗. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับ เนื้อหา	4	5	4	13	4.33
๘. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของ นักเรียนดีขึ้น	5	5	5	15	5.00
๙. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	4	4	12	4
๑๐. มีการวัดและประเมินผลตาม จุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
รวม	50	47.67	50	143	47.67
เฉลี่ย				14.30	4.77

ตารางที่ 3.2 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ชนิดของคำควบกล้ำ คำควบกล้ำแท้ ร

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓		
๑. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5.00
๒. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	5	5	5	15	5.00
๓. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	5	5	5	15	5.00
๔. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และ เนื้อหา	5	5	5	15	5.00
๕. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
๖. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	4	13	4.33
๗. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
๘. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนดีขึ้น	5	5	5	15	5.00
๙. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
๑๐. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
รวม	50	50	50	144	48.00
เฉลี่ย				14.40	4.80

ตารางที่ 3.3 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ชนิดของคำควบกล้ำ คำควบกล้ำแท้ ล

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓		
๑. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5.00
๒. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	5	5	5	15	5.00
๓. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	5	5	5	15	5.00
๔. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และ เนื้อหา	5	5	5	15	5.00
๕. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
๖. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	4	13	4.33
๗. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
๘. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนดีขึ้น	5	5	5	15	5.00
๙. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
๑๐. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
รวม	50	50	50	144	48.00
เฉลี่ย				14.40	4.80

ตารางที่ 3.4 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ชนิดของคำควบกล้ำ คำควบกล้ำแท้ ๖

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓		
๑. แผนมีองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการ เรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5.00
๒. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	5	5	5	15	5.00
๓. แต่ละองค์ประกอบมีความ สอดคล้องกัน	5	5	5	15	5.00
๔. สาระสำคัญสอดคล้องกับ จุดประสงค์และเนื้อหา	5	5	5	15	5.00
๕. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
๖. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	4	13	4.33
๗. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับ เนื้อหา	4	5	4	13	4.33
๘. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนดี ขึ้น	5	5	5	15	5.00
๙. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
๑๐. มีการวัดและประเมินผลตาม จุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
รวม	50	50	50	144	48.00
เฉลี่ย				14.40	4.80

ตารางที่ 3.5 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้

รายการ	ระดับคุณภาพ			รวม	ค่าเฉลี่ย
	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓		
๑. แผนมืองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5	5	5	15	5.00
๒. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	5	5	5	15	5.00
๓. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	5	5	5	15	5.00
๔. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์และ เนื้อหา	5	5	5	15	5.00
๕. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
๖. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	5	4	4	13	4.33
๗. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4	5	4	13	4.33
๘. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนดีขึ้น	5	5	5	15	5.00
๙. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	4	4	12	4
๑๐. มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์	5	5	5	15	5.00
รวม	50	47.67	50	143	47.67
เฉลี่ย				14.30	4.77

ตารางที่ 3.6 แบบสรุปผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการ	ค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพ				
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5
๑. แผนมีองค์ประกอบครบถ้วน (สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล)	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
๒. แต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้อง	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
๓. แต่ละองค์ประกอบมีความสอดคล้องกัน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
๔. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์ และเนื้อหา	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
๕. กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
๖. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับวัย	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
๗. กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
๘. กิจกรรมช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบล้ำ ของนักเรียนดีขึ้น	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
๙. กิจกรรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4	4.33	4.33	4.33	4
๑๐. มีการวัดและประเมินผลตาม จุดประสงค์	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
รวม	47.67	48.00	48.00	48.00	47.67
เฉลี่ย	4.77	4.80	4.80	4.80	4.77

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
จำนวน ๓๐ ข้อ เวลา ๔๐ นาที คะแนน ๓๐ คะแนน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ข้อใดไม่ถูกต้อง

ก. จริง เป็นคำควบกล้ำแท้	ข. กล้วย เป็นคำควบกล้ำแท้
ค. ทราย เป็นคำควบกล้ำไม่แท้	ง. เสร็จ เป็นคำควบกล้ำไม่แท้

๒. พยัญชนะในข้อใดเป็นที่พยัญชนะที่ออกเสียงควบกล้ำทั้งหมด

ก. ผว กว กร	ข. พร ขร นว
ค. พร มร พล	ง. คว ปล กร

๓. พยัญชนะตัวใดไม่สามารถใช้เป็นตัวควบกล้ำได้

ก. ร	ข. ล
ค. ว	ง. ท

๔. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

ก. เต่า	ข. แมว
ค. โลมา	ง. กระต่าย

๕. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

ก. สลัด	ข. กลีบ
ค. ตลิ่ง	ง. สลาย

๖. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้

ก. ครั้นเครง	ข. กวัดแกว่ง
ค. จอมปลวก	ง. ฉะเชิงเทรา

๗. “แป้วแหววเข้าร่วมโครงการปลูกต้นไม้เพื่อในหลวง” ประโยคนี้มีคำควบกล้ำแท้กี่คำ

ก. ๑ คำ	ข. ๒ คำ
ค. ๓ คำ	ง. ๔ คำ

๘. ประโยคในข้อใดมีคำควบกล้ำไม่แท้

ก. วัดแห่งนี้ทรุดโทรมมาก	ข. กวางตัวผู้จะมีเขาสวยงาม
ค. คุณครูตรวจการบ้านนักเรียน	ง. บ้านของเขาอยู่ไม่ไกลจากโรงเรียน

๒๘. คำในข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ

ก. พลั่ว	ข. กลาย
ค. หลาย	ง. พลาด

๒๙. “สมศรีเลี้ยงปลากัดจำหน่ายเป็นอาชีพเสริมอยู่ที่จังหวัดแพร่” จากข้อความมีคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้อย่างละกี่คำ

ก. ควบกล้ำแท้ ๑	ควบกล้ำไม่แท้ ๒
ข. ควบกล้ำแท้ ๑	ควบกล้ำไม่แท้ ๓
ค. ควบกล้ำแท้ ๒	ควบกล้ำไม่แท้ ๑
ง. ควบกล้ำแท้ ๒	ควบกล้ำไม่แท้ ๒

๓๐. “ตำรวจขับรถกระบะออกตรวจตลาด” จากประโยคข้างต้นมีคำควบกล้ำแท้ทั้งหมดกี่คำ

ก. ๑ คำ	ข. ๒ คำ
ค. ๓ คำ	ง. ๔ คำ

❧ ขอให้โชคดีในการสอบนะจ๊ะ ❧

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ ๑.	ก. จริงเป็นคำควบกล้ำแท้	ข้อ ๑๖.	ข. รู้
ข้อ ๒.	ง. คว ปล กร	ข้อ ๑๗.	ง. ขวานไม้
ข้อ ๓.	ง. ท	ข้อ ๑๘.	ข. กรวดน้ำคว่ำขัน
ข้อ ๔.	ง. กระต่าย	ข้อ ๑๙.	ค. ขวัญข้างขวานมือขวา
ข้อ ๕.	ข. กลับ	ข้อ ๒๐.	ข. แหวะ
ข้อ ๖.	ง. ฉะเทริงเทรา	ข้อ ๒๑.	ข. ๓ คำ
ข้อ ๗.	ข. ๒ คำ	ข้อ ๒๒.	ก. อาศรม ทรวดทรง นนทรี
ข้อ ๘.	ก. วัดแห่งนี้ทรุดโทรมมาก	ข้อ ๒๓.	ก. ไทร อ่านว่า ไช
ข้อ ๙.	ก. เจียบขีริม	ข้อ ๒๔.	ข. ทรุดโทรม
ข้อ ๑๐.	ค. ขรุขระ	ข้อ ๒๕.	ก. พลอย เป็นคำควบกล้ำแท้
ข้อ ๑๑.	ก. เศร้า สร้อย	ข้อ ๒๖.	ง. ปลอมแปลง โขลง ขวาน
ข้อ ๑๒.	ค. กราบพระ	ข้อ ๒๗.	ค. ฉันทราบข่าวว่าคุณยายร่างกายทรุดโทรมลงมาก
ข้อ ๑๓.	ก. หลุมลึก	ข้อ ๒๘.	ค. หลาย
ข้อ ๑๔.	ก. ไม่มี ยากไร้ ชัดสน	ข้อ ๒๙.	ง. ควบแท้ ๒ ควบไม่แท้ ๒
ข้อ ๑๕.	ง. กลัว ปลุก	ข้อ ๓๐.	ข. ๒ คำ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
จำนวน ๓๐ ข้อ เวลา ๔๐ นาที คะแนน ๓๐ คะแนน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ข้อใดไม่ถูกต้อง

ก. เสริม เป็นควบกล้ำแท้	ข. ครอง เป็นควบกล้ำแท้
ค. ทรง เป็นควบไม่แท้	ง. ทราย เป็นควบกล้ำไม่แท้

๒. พยัญชนะในข้อใดเป็นที่พยัญชนะที่ออกเสียงควบกล้ำทั้งหมด

ก. กว พล คว	ข. หว ขร นว
ค. กร มร ชล	ง. สว กว กร

๓. พยัญชนะตัวใดไม่สามารถใช้เป็นตัวควบกล้ำได้

ก. ว	ข. ล
ค. จ	ง. ร

๔. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

ก. สุนัข	ข. ยีราฟ
ค. ฉลาม	ง. กระรอก

๕. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำ

ก. พริก	ข. จมูก
ค. ตลาด	ง. หวาย

๖. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้

ก. เศรษฐี	ข. โปรตีน
ค. มะขวิด	ง. โขลงช้าง

๗. “คุณพ่อพาเปรมไปเที่ยวงานสงกรานต์เป็นประจำทุกปี” ประโยคนี้มีคำควบกล้ำแท้กี่คำ

ก. ๑ คำ	ข. ๒ คำ
ค. ๓ คำ	ง. ๔ คำ

๘. ประโยคในข้อใดมีคำควบกล้ำไม่แท้

ก. ตองชอบกินกล้วยแขก	ข. บีมทำการบ้านเสร็จแล้ว
ค. นิวเดินเที่ยวเตร่เตร่แถวตลาด	ง. แพรวถอดปลั๊กทีวีเมื่อเลิกดูทุกครั้ง

๙. “ติดขัด, ไม่สะดวก” มีความหมายตรงกับคำในข้อใด

ก. ขลุกขลัก	ข. ขวักไขว่
ค. คลาคล่ำ	ง. ครึ้นเครง

๑๐. คำว่า ผลุบโผล่ อ่านอย่างไร

ก. ผุบ – โฝ่	ข. ผลุบ – โฝ่
ค. ผลุบ – โผล่	ง. ผะ-หลุบ-ผะ-โหล่

๑๑. คำในข้อใดไม่อ่านออกเสียงควบกล้ำ “ร”

ก. นิทรา จันทรา	ข. ศีรษะ เศร้า
ค. ปรับ ประจ	ง. โกรธ เกรียม

๑๒. “ทอดมัน.....ร้านนี้อร่อยมาก” ควรเติมคำควบกล้ำข้อใดลงในช่องว่าง

ก. ปากาย	ข. ปลากลาย
ค. ปรากราย	ง. ปลากราย

๑๓. คำในข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ “ล”

ก. ชี้ฉลาด	ข. ผลักดัน
ค. กลิ่นหอม	ง. หลอกหลวง

๑๔. คำว่า “คลาดเคลื่อน” มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ไม่เจอ ไม่พบกัน	ข. ผิดจากความเป็นจริง
ค. ไม่ชัดเจน เอาแน่นอนไม่ได้	ง. ออกจากที่หนึ่ง ไปยังอีกที่หนึ่ง

๑๕. คำในข้อใดมีคำควบกล้ำ “ล” ทุกคำ

ก. เปล ลาย	ข. ถล่ำ หลั่ง
ค. กล้ำ แปลง	ง. เกลื่อน แลະ

๑๖. สำนวนไทยในข้อใด มีคำควบกล้ำ “ล”

ก. เกลือจิ้มเกลือ	ข. เสือสิ้นลาย
ค. กินน้ำไม่เผื่อเลี้ยง	ง. เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม

๑๗. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

ก. กว่ำขันน้ำ	ข. กวักมือ
ค. ขวักกระเป่า	ง. แหว่งเท้า

๑๘. สำนวนไทยในข้อใด มีคำควบกล้ำ “ว”

ก. กลับตัวกลับใจ	ข. ก่อร่างสร้างตัว
ค. เขียนเสียให้วัวกล้าว	ง. กว่าถั่วจะสุก งาก็ไหม้

๑๙. ประโยคมีคำควบกล้ำ “ว” มากที่สุด
ก. แต่งกวาขว้างลูกบอล	ข. ป่าแห่งนี้กว้างใหญ่มาก
ค. ปวีณามีความรู้เรื่องนี้เป็นอย่างมาก	ง. แว่ววาวพาน้องสาวไปเที่ยวบางแสน
๒๐. “ชวานาใช้วัวควายไถนาและลาก.....” ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง
ก. เกียน	ข. เกรียน
ค. เกลียน	ง. เกรียน
๒๑. “ที่บ้านสวนจังหวัดฉะเชิงเทราของเรามีต้นไทรอยู่ริมสระน้ำ” จากประโยคข้างต้น มีคำควบกล้ำไม่แท้ ทั้งหมดกี่คำ
ก. ๑ คำ	ข. ๓ คำ
ค. ๕ คำ	ง. ๗ คำ
๒๒. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้ทั้งหมด
ก. สร้อย จริง พุทรา	ข. ปรับปรุง กลอง ควาย
ค. กล้วย เปรี๊ยะ เสริม	ง. กรูบกรอบ ทราย ทรดโทรม
๒๓. คำในข้อใดอ่านถูกต้อง
ก. บ่อทราย อ่านว่า บ่อ - ซาย	ข. นนทรี อ่านว่า นน - ทะ - รี
ค. สามารถ อ่านว่า สา - มา - รด	ง. สระน้ำ อ่านว่า สะ - หระ - น้ำ
๒๔. “พุด - ซา” เป็นคำอ่านของข้อใด
ก. พุดสา	ข. พุดทรา
ค. พุทรา	ง. พุดตรา
๒๕. ข้อใดกล่าวได้ถูกต้อง
ก. พุทรา เป็นคำควบกล้ำแท้	ข. จันทรา เป็นคำควบกล้ำแท้
ค. นิตรา เป็นคำควบกล้ำไม่แท้	ง. อินทรา เป็นคำควบกล้ำไม่แท้
๒๖. คำควบกล้ำในข้อใดต่างจากข้ออื่น
ก. มัทรี เทริด พุทรา	ข. ปลิว เปลือก ปลาย
ค. ขวัญ ไกว ความญ	ง. ขริม โปรต เปรต
๒๗. ประโยคในข้อใดมีคำควบกล้ำไม่แท้มากที่สุด
-	
--
ก. เอยนั่งเล่นทรายอยู่ใต้ต้นไทร
ข. ออกัสชอบกินปลาอินทรีทอดมาก
ค. พอร์ชกับศีลไปเที่ยวที่จังหวัดฉะเชิงเทรา
ง. น้ำฝนมอบสร้อยเป็นของขวัญวันเกิด ให้เอย

๒๘. คำในข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำ

ก. พลู

ข. กลบ

ค. พลิก

ง. หลาก

๒๙. “นกอินทรีกำลังสร้างรังอยู่ ครูขอร้อง อย่าเอาไม่ไปข้างนะ” จากข้อความมีคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้อย่างละกี่คำ

ก. ควบกล้ำแท้ ๑ ควบกล้ำไม่แท้ ๑

ข. ควบกล้ำแท้ ๑ ควบกล้ำไม่แท้ ๒

ค. ควบกล้ำแท้ ๒ ควบกล้ำไม่แท้ ๑

ง. ควบกล้ำแท้ ๒ ควบกล้ำไม่แท้ ๒

๓๐. “น้องพลอยสวมแหวนทองและถือตะกร้าผลไม้ไปตลาด” จากประโยคข้างต้นมีคำควบกล้ำแท้ทั้งหมดกี่คำ

ก. ๑ คำ

ข. ๒ คำ

ค. ๓ คำ

ง. ๔ คำ

ขอให้โชคดีในการสอบนะจ๊ะ

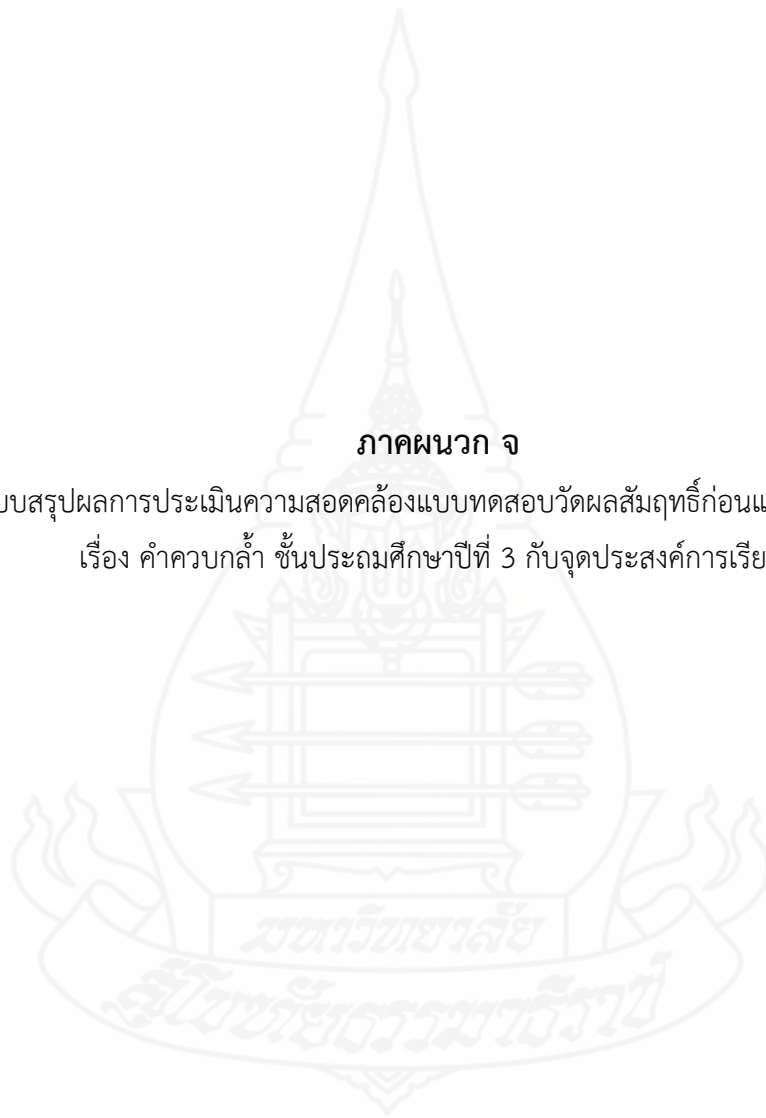

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ข้อ ๑. ก. เสริมเป็นควบแท้	ข้อ ๑๖. ก. เกลือจิ้มเกลือ
ข้อ ๒. ก. กว พล คว	ข้อ ๑๗. ข. กวักมือ
ข้อ ๓. ค. จ	ข้อ ๑๘. ง. กว่าถั่วจะสุก งาก็ไหม้
ข้อ ๔. ง. กระจอก	ข้อ ๑๙. ก. แต่งกาขว้างลูกบอล
ข้อ ๕. ก. พริก	ข้อ ๒๐. ง. เกวียน
ข้อ ๖. ก. เศรษฐี	ข้อ ๒๑. ข. ๓ คำ
ข้อ ๗. ค. ๓ คำ	ข้อ ๒๒. ก. สร้อย จริง พุทธา
ข้อ ๘. ข. ปีมทำการบ้านเสร็จแล้ว	ข้อ ๒๓. ก. บ่อทราย อ่านว่า บ่อชาย
ข้อ ๙. ก. ขลุ่ยขลุ่ย	ข้อ ๒๔. ค. พุทธา
ข้อ ๑๐. ค. ผลูป-โผล่	ข้อ ๒๕. ข. จันทรา เป็นคำควบกล้ำแท้
ข้อ ๑๑. ข. ศีรษะ เศร้า	ข้อ ๒๖. ก. มัทรี เทริด พุทธา
ข้อ ๑๒. ง. ปลากราย	ข้อ ๒๗. ก. เอยนั่งเล่นทรายอยู่ใต้ต้นไทร
ข้อ ๑๓. ง. หลอกหลวง	ข้อ ๒๘. ง. หลาก
ข้อ ๑๔. ข. ผิดจากความเป็นจริง	ข้อ ๒๙. ง. ควบแท้ ๒ ควบไม่แท้ ๒
ข้อ ๑๕. ค. กล้า แปลง	ข้อ ๓๐. ข. ๒ คำ

ภาคผนวก จ

แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน
เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตารางที่ 3.7 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน
เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
25	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
27	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
29	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
รวม	30	24	30	84	28.02	
ค่าเฉลี่ย					0.93	

ตารางที่ 3.8 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
เรื่อง คำควบล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
22	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
25	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
26	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
27	+1	0	+1	2	0.67	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
รวม	30	26	30	86	28.35	
ค่าเฉลี่ย					0.95	

ตารางที่ 3.9 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน เรื่อง คำควบล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.65	0.37
2	0.75	0.35
3	0.5	0.30
4	0.5	0.51
5	0.75	0.35
6	0.85	0.33
7	0.75	0.35
8	0.65	0.37
9	0.6	0.28
10	0.7	0.46
11	0.65	0.37
12	0.7	0.46
13	0.6	0.28

14	0.55	0.39
15	0.45	0.41
16	0.75	0.35
17	0.45	0.21
18	0.75	0.35
19	0.6	0.69
20	0.75	0.35
21	0.75	0.35
22	0.55	0.39
23	0.5	0.30
24	0.7	0.46
25	0.55	0.39
26	0.7	0.46
27	0.6	0.48
28	0.45	0.41
29	0.4	0.53
30	0.7	0.46

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88

ตารางที่ 3.10 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.60	0.40
2	0.55	0.70
3	0.45	0.50
4	0.40	0.40
5	0.55	0.30
6	0.55	0.70
7	0.60	0.60
8	0.75	0.30

9	0.65	0.50
10	0.60	0.40
11	0.75	0.30
12	0.85	0.30
13	0.45	0.30
14	0.75	0.30
15	0.60	0.40
16	0.65	0.50
17	0.75	0.30
18	0.75	0.30
19	0.65	0.50
20	0.40	0.40
21	0.75	0.30
22	0.55	0.70
23	0.65	0.50
24	0.65	0.30
25	0.75	0.30
26	0.60	0.40
27	0.55	0.70
28	0.40	0.40
29	0.40	0.40
30	0.70	0.40

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

ภาคผนวก ฉ

คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 3.11 คะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน		คะแนนทดสอบหลังเรียน	
	คะแนนเต็ม	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ร้อยละ
	30	100	30	100
1	5	16.7	22	73.3
2	13	43.3	25	83.3
3	9	30.0	23	76.7
4	10	33.3	23	76.7
5	10	33.3	23	76.7
6	11	36.7	20	66.7
7	9	30.0	21	70.0
8	6	20.0	21	70.0
9	6	20.0	22	73.3
10	15	50.0	27	90.0
11	14	46.7	27	90.0
12	12	40.0	23	76.7
13	10	33.3	23	76.7
รวม				
\bar{X}	10	33.3	23.08	76.9
S.D.	3.08	10.27	2.14	7.13

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวดวงกมล โพธิ์พันธุ์
วันเดือนปีเกิด	29 ธันวาคม 2533
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2557 ปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดลำพันบอง จังหวัดสุพรรณบุรี
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

